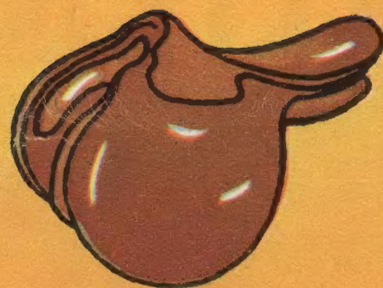
5-2-63
Nr 6
10 F WEEKBLAD - 18e JAARGANG
IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

TE PAARD, JONGELUI !

ATTENTIE, JONGENS!

HET is gebeurd enkele maanden geleden te Saint-Chamond, nabij Lyon in Frankrijk. Een jongen speelde in de straat en gooide met keitjes of kleine scherpe stukjes hout, dat weet ik niet zo precies. Het staat in ieder geval vast dat hij een klein meisje, dat eveneens op straat speelde, zodanig kwetste dat het kind een oog verloor. De zaak kwam voor de rechtbank. En wat zei de rechter ?

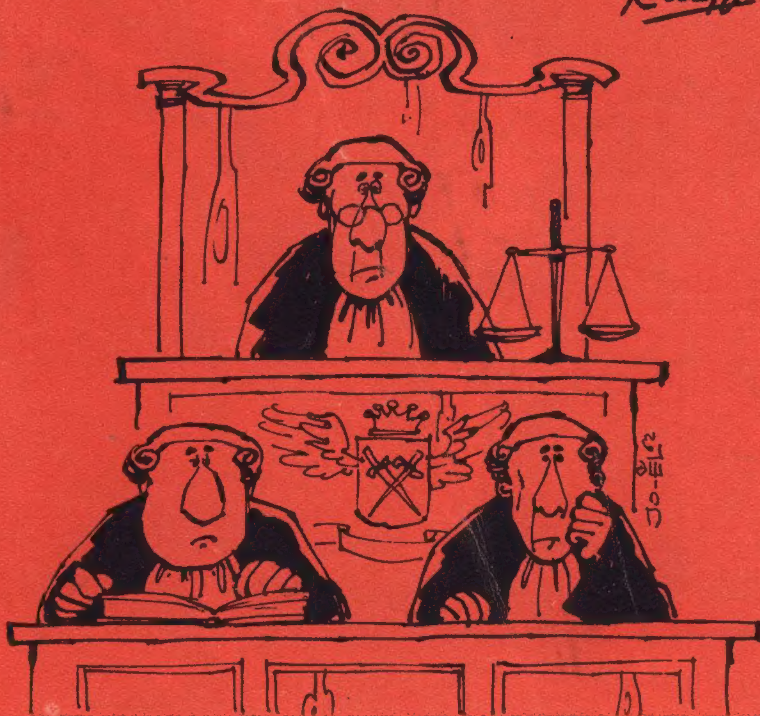
De magistraat zei : « Een jongen van elf jaar, die over een normaal verstand beschikt, heeft onderscheidingsvermogen genoeg om te weten wat mag en wat niet mag. Hij is verantwoordelijk voor zijn daden ! »

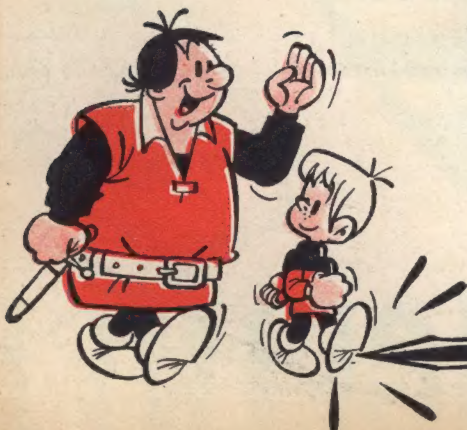
De rechter was ongetwijfeld streng maar rechtvaardig. Is het niet zo, jongelui van elf jaar, dat jullie geen « kinderen » meer wenst te zijn ? Jullie willen bij de « groten » worden gerekend, maar af en toe handelen jullie nog zeer ondoordacht.

De jongen uit Saint-Chamond heeft het kleine meisje waarschijnlijk niet opzettelijk pijn gedaan, maar het kwaad was geschied vooraleer hij twee keer had nagedacht...

Denk na over hetgeen je doet !

Kuifje

NOG EEN PENNETREK...

en volgende week kan er weer een nieuw verhaal verschijnen

DE GOUDEN SLEUTEL

door **HUGO** en **ACAR**

TOENGA en de Vuurgod

DOOR E. AIDANS

Terwijl Toenga vriendschap sluit met het Kustvolk, gebeuren er heel vreemde dingen bij de Vuurmannen.

(vervolg blz. 9)

FLOR en TO

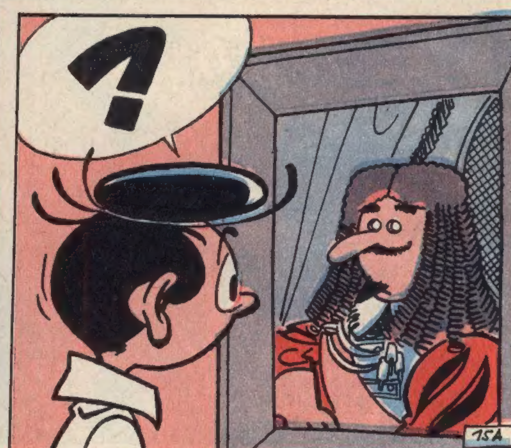
Eens op hun kamer proberen Flor en Toosje erachter te komen, wat al die voorvallen van deze avond w

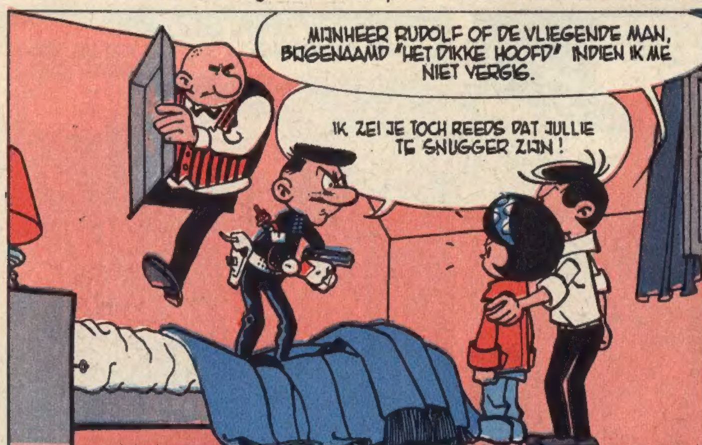

OSJE EN HET GEHEIM VAN PROF. NEMO

te betekenen hebben. Plotseling staat Toosje als verlamd van schrik naar het schilderij te kijken...

OOOOOO!

16B

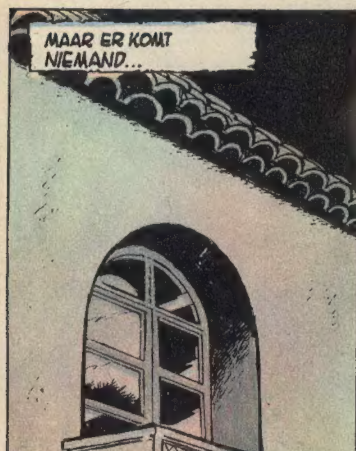
het teken van

Rik heeft zich vermomd en wordt op die manier niet

Rik Ringers

DOOR TIBET

DECORS : MITTEÏ
TEKST : A. DUCHATEAU

herkend. Toch lijkt het wel of Balthazar het door heeft...

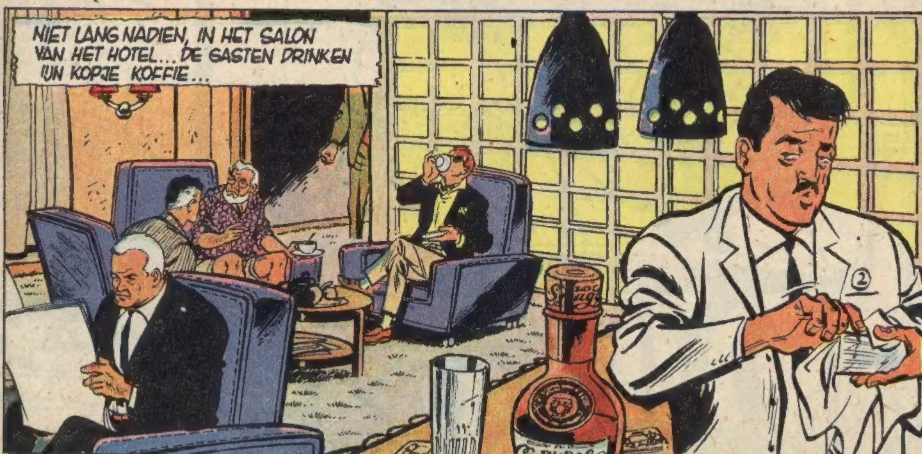

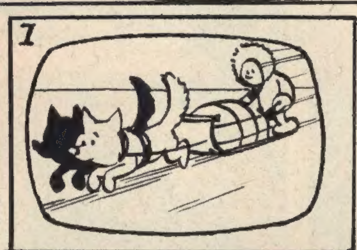

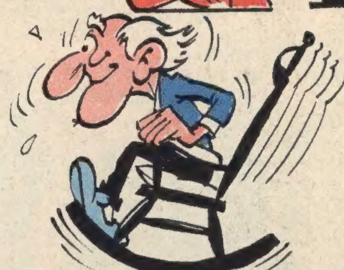
WORDT VOORTGEZET

SPEEL MET ONS MEE!

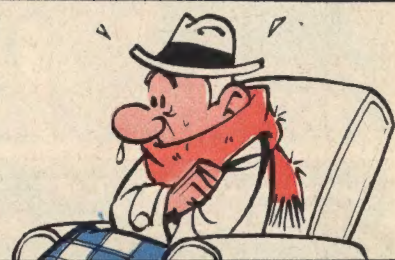
Voor elck wat wils!

1

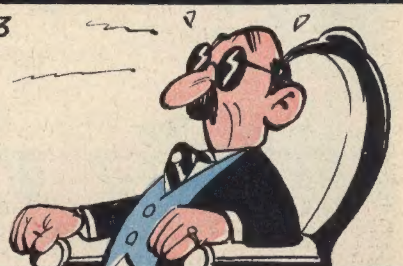

2 WELKE ZIJN DE NAMEN VAN DEZE DRIE T.V. STERREN? (DE TWEEDE IS EEN ANAGRAM)

BOB HOPE

NAT FRISRANKA

3

ER ZIJN EEN PAAR DINGEN IN DEZE OPNAME-SCÈNE, DIE NIET KLOPPEN. WAT KLOPT ER NIET EN HOEVEEL FOUTEN KUN JE ONTDEKKEN?

OPLOSSINGEN PAGINA 45

TOENGA en de Vuurgod

DOOR E. AÍDANS

(Vervolg van blz 3)

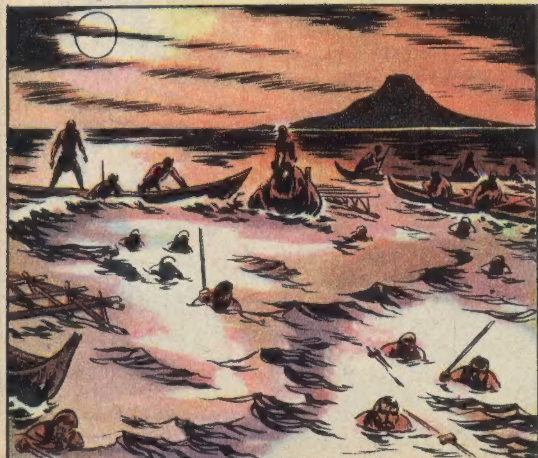

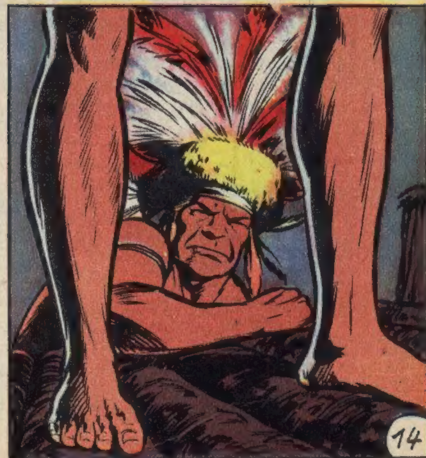

WORDT VOORTGEZET

De Super Starfighter F 104 G

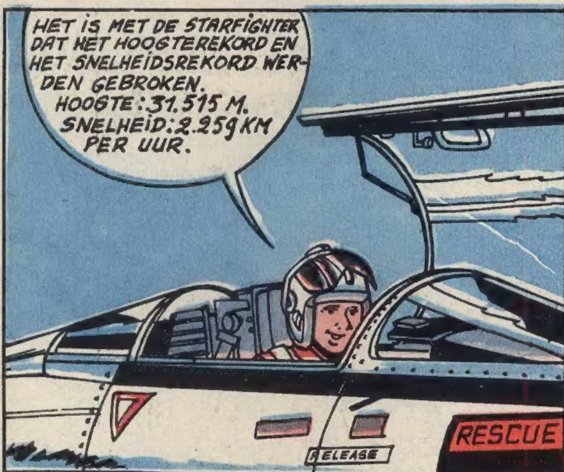
DOOR J.L. ENGELS

INDIEN JE DE JET DIE HIER BOVEN DE KUIFJE'S BUILDING SCHEERT NOG NIET KENT, DAN LEES JE AANDACHTIG WAT WIJ ER OVER TE VERTELLEN HEBBEN.

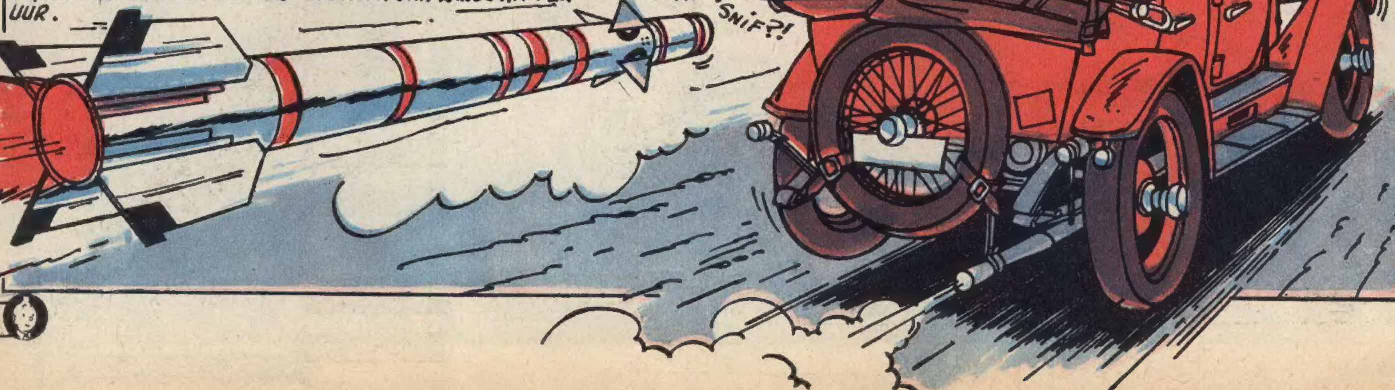
FX-3

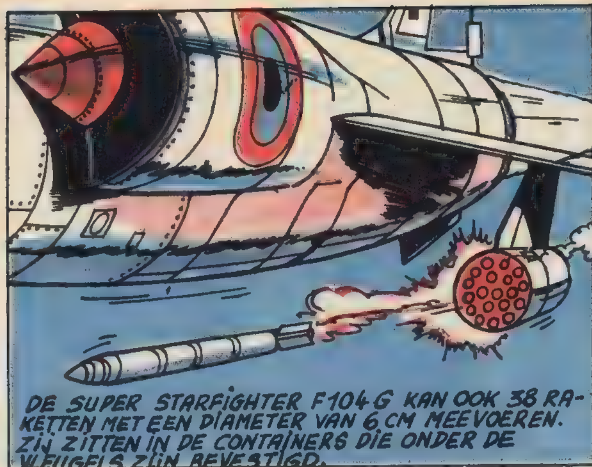
TON EN TINNEKE

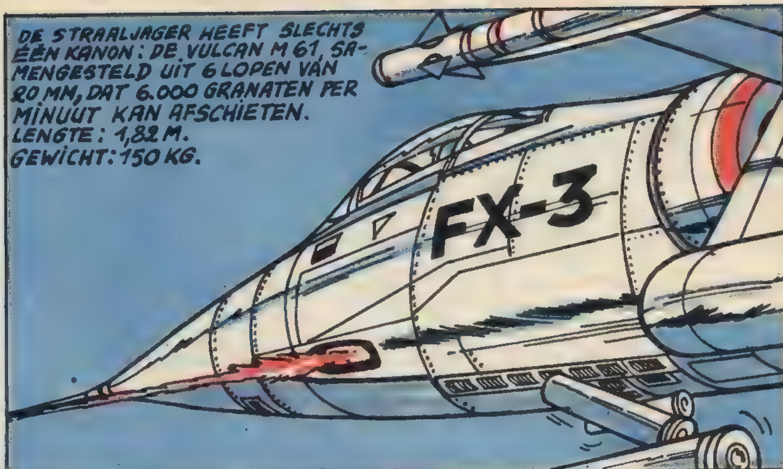
KUIFJE

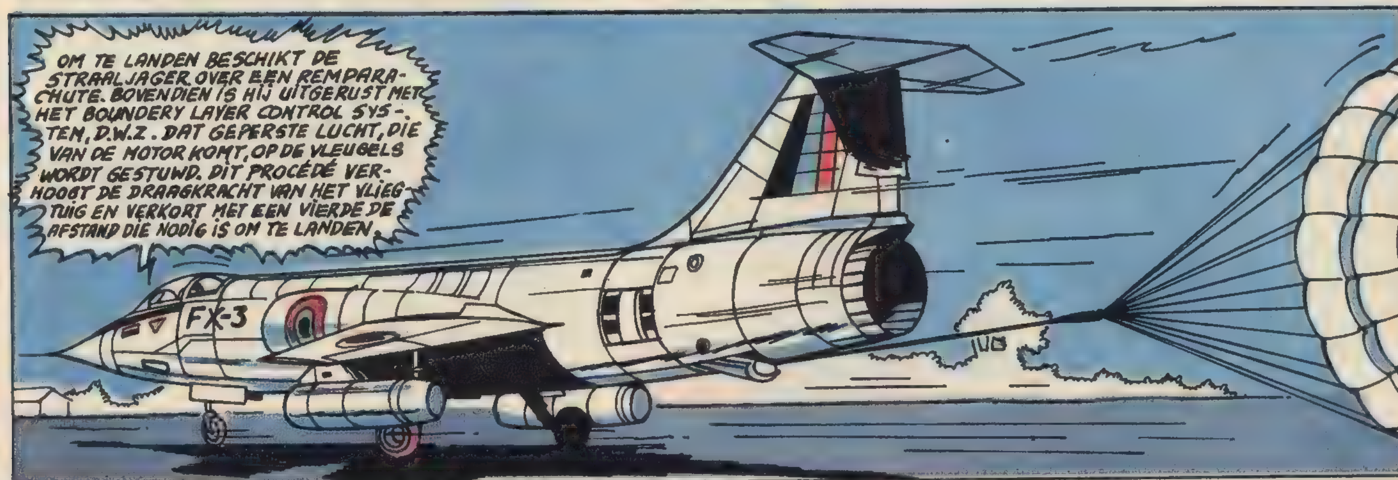

DE SUPER STARFIGHTER F 104 G MAG EEN EUROPEES VLIEGTUIG WORDEN GENOEMD. HET TOESTEL WORDT INDERDAAD GEBOUWD IN BELGIË, NEDERLAND, DUITSLAND EN ITALIË. IEDER LAND DRAAGT ER ZIJN STEENTJE TOE BIJ.

IN DUITSLAND ZIJN ER VIER GROTE FIRMA'S BELAST MET DE BOUW VAN HET VLIEGTUIG: MESSERSCHMITT - SIEBEL - DORNIER EN HEINKEL.
IN BELGIË: S.A. FAIREY - SABCA EN F.N.

IN NEDERLAND: FOKKER - AVIOLANDA EN TWEE DUITSE FIRMA'S: HAMBURGER EN FOCKE-WULF.

IN ITALIË: FIAT.

IN BELGIË ZULLEN DE STRAALMOTOREN J.79 GEBOUWD WORDEN DOOR DE NATIONALE WAPENFABRIEK (F.N.). IN DUITSLAND IS B.M.W. MET DE CONSTRUCTIE BELAST EN IN ITALIË FIAT.

CANADAIR IN CANADA (MONTREAL) EN MITSUBISHI IN JAPAN BOUWEN EVENEENS DE F 104 G.

Einde

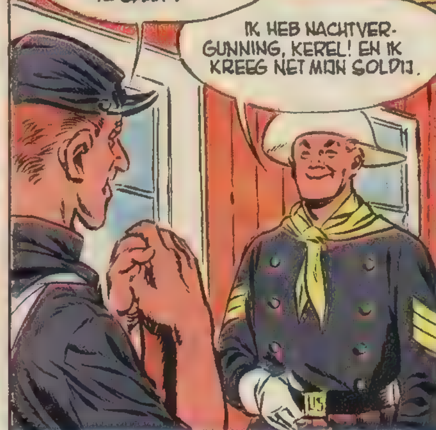

BURTON

vereffent een oude rekening

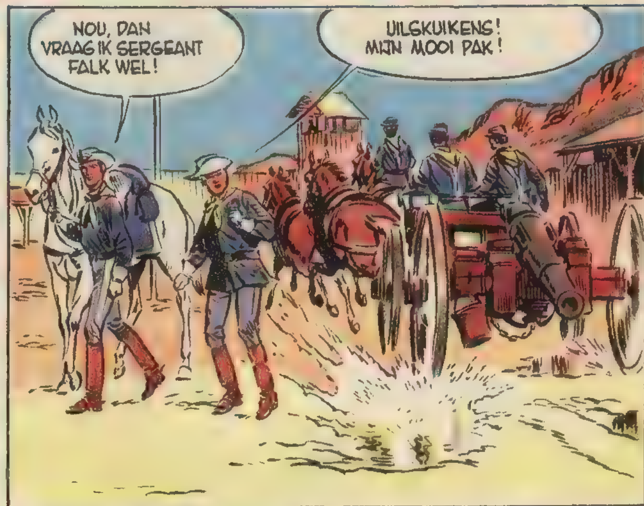
Tekeningen: L. en F. FUNCKEN
Tekst: M. DEVERCHIN

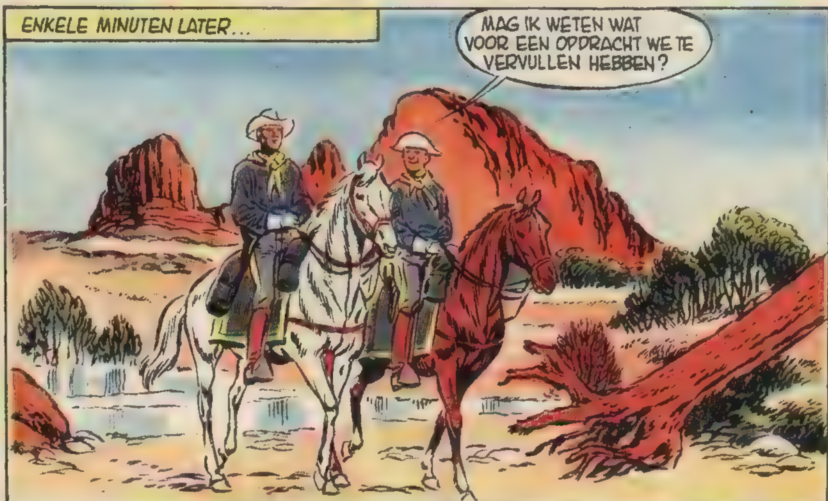

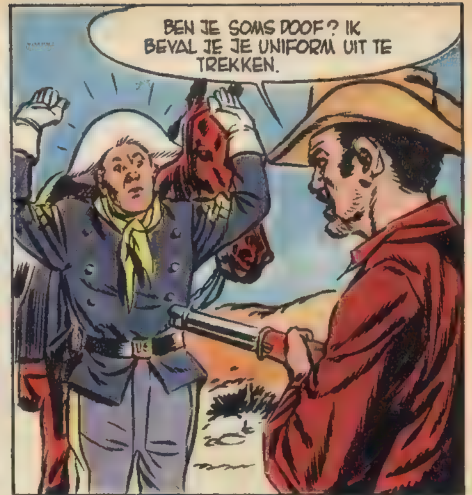

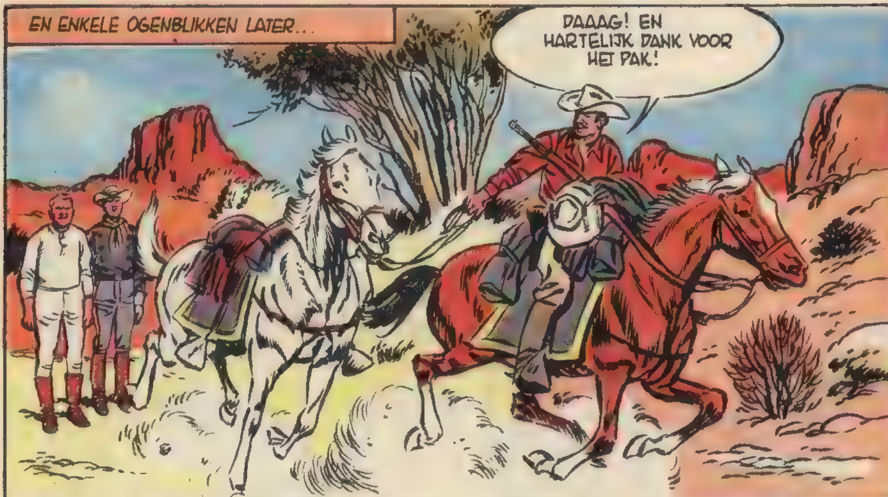

- HALT! EN HANDEN OMHOOG! ZO, BEN JIJ HET, LUITENANT BURTON? WIJ HEBBEN ELKAAR AL EENS MEER ONTMOET...

STIJG AF! EN JIJ TREKT DADELIJK JE UNIFORM UIT, SERGEANT!

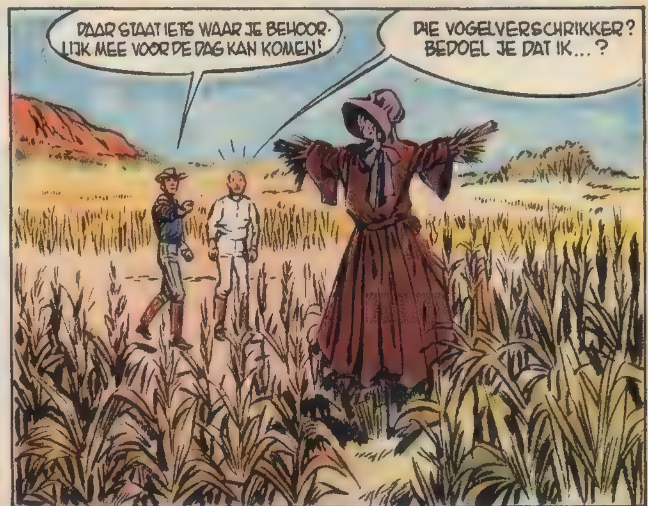

BEN JE SOMS DOOF? IK BEVAL JE JE UNIFORM UIT TE TREKKEN.

EN ENKELE OGENBLIKKEN LATER...
DAAAG! EN HARTELIJK DANK VOOR HET PAK!

ELLENDELING! SCHELM!
IK VREES DAT DE KOLONEL DIT FANTASIEPAK NIET ERG OP PRIJS ZAL STELLEN SERGEANT...

WACHT TOT IK DAT MISPUNT TE PAKKEN KRIJG!
IK HEB OOK NOG IETS MET DIE KEREL AF TE REKENEN.

HET FORT BEVINDT ZICH OP DRIE MIJL HIER VANDAAN EN HET DORP OP ÉÉN MIJL! WE GAAN NAAR HET DORP!
IN DIT PLUNJE ?

DAAR STAAT IETS WAAR JE BEHOORLIJK MEE VOOR DE DAG KAN KOMEN!
DIE VOGELVERSCHRIKKER? BEDOEL JE DAT IK...?

IK ZAL ER GEWOON POTSIERLIJK UITZIEN!
ZOU JE DAN HET DORP LIEVER IN JE ONDERBROEK BINNENWANDELEN?

EN EEN UUR LATER...
ZORG DAT JE ZO MIN MOGELIJK IN HET OOG LOOPT! INDIEN NODIG KAN IK NATUURLIJK ZEGGEN DAT JE EEN TANTE VAN ME BENT!

HO! KIJK GINDS...
VERDUIVELD! ONZE PAARDEN!

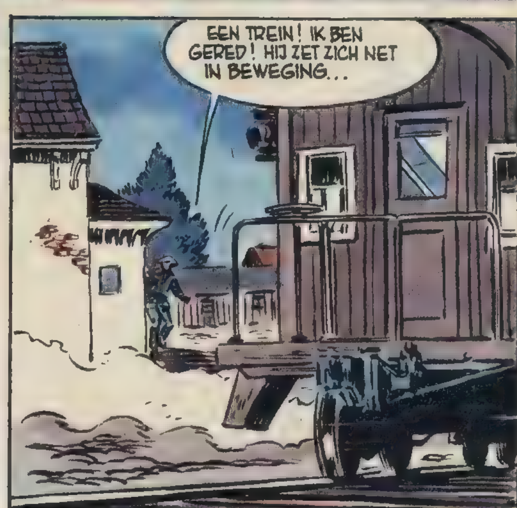
DAT IS ZO KLAAR ALS EEN KLONTJE! TURK IS IN DE BUURT!
LATEN WE 'T HOPEN! WE GAAN ELK EEN ANDERE KANT UIT...

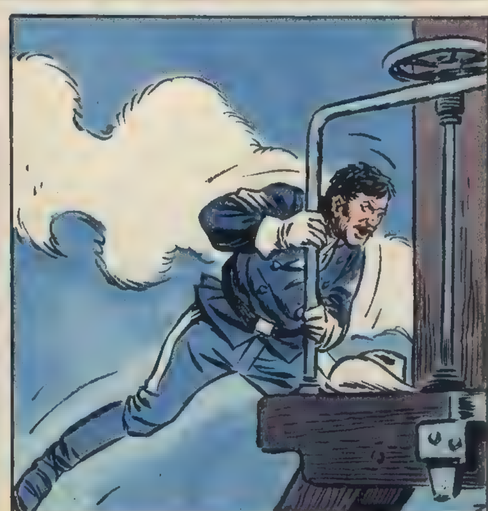
ZELFS INDIEN HIJ ZICH IN HET DORP BEVINDT ZAL HET NIET MAKKELIJK ZIJN HEM TUSSEN DIE MENIGTE TE ONTDEKKEN!..

MAG IK DIE DANS VAN JE, JONGEDAME?

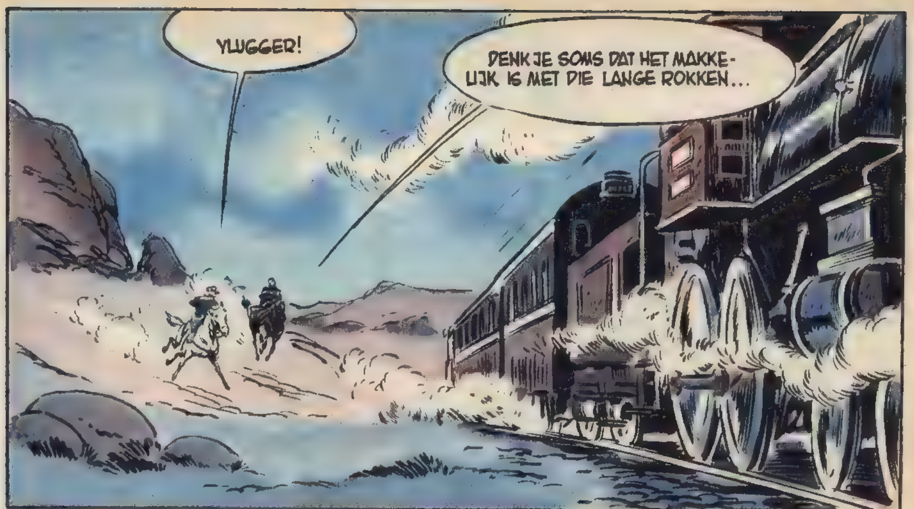
JIJ, SCHELM! EN IN MIJN UNIFORM!

BRUTALE VLEGEL! ZO DURVEN OPTREDEN TEGEN EEN ZWAKKE VROUW!

HULP, LUITENANT! ONZE BANDIET TRACHT TE ONTSNAPPEN!

EEN TREIN! IK BEN GERED! HIJ ZET ZICH NET IN BEWEGING...

NAAR DE PAARDEN, KINGSLEY! MISSCHIEN KUNNEN WE HEM NOG INHALEN!

ER MOGEN GEEN MILITAIREN IN DAT RIJTUIG...
NEEM ME NIET KWALIJK, MAAR IK MOEST DE TREIN PER SE HEBBEN!

VLUGGER!
DENK JE SOMS DAT HET MAKKE-LIJK IS MET DIE LANGE ROKKEN...

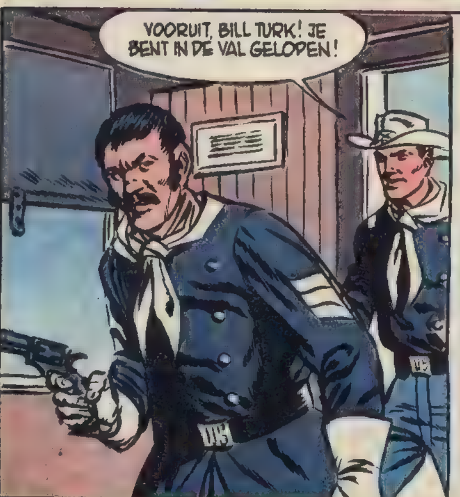

MOED HOUDEN! WE HALEN DE TREIN IN...

BEN JE ER? VOORUIT!

NOG EEN? HET LIJKT WEL EEN MANIE IN DIT LAND!
!

HAAAA!

VOORUIT, BILL TURK! JE BENT IN DE VAL GELOPEN!

ZIEZO! IK HEB EINDELIJK MET JE AFGEREKEND!

EN 'S AVONDS IN HET FORT...
EN HAD JE SUCCES OP HET BAL, SERGEANT?
EN OF, KEREL! JE MAG ME GELOVEN OF NIET, MAAR IK WERD ZELFS TEN DANS GENODIGD!

EINDE

ALEX en DE VERLOREN

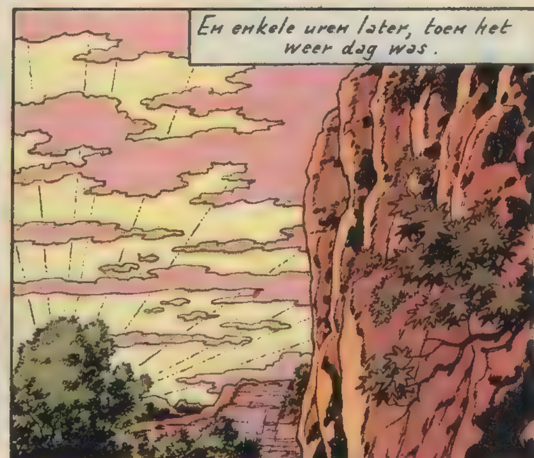

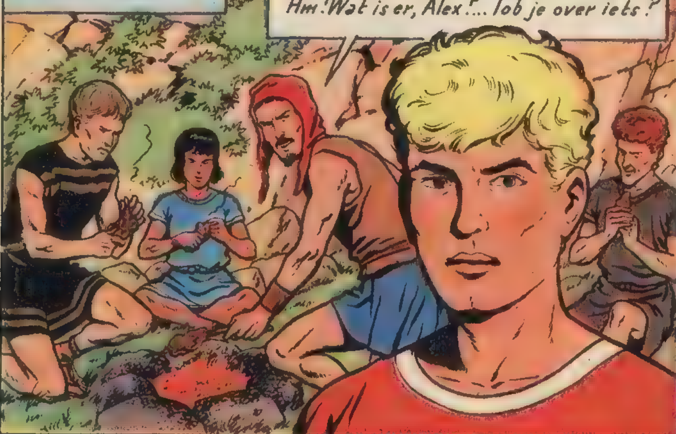

23

LEGIOENEN

DOOR JACQUES MARTIN

De kleine groep is in een grot gevlucht en slaapt nu rustig. Plotseling schrikt Enak wakker en ziet de punt van een wapen

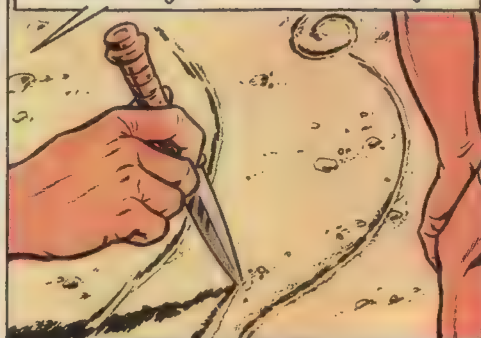

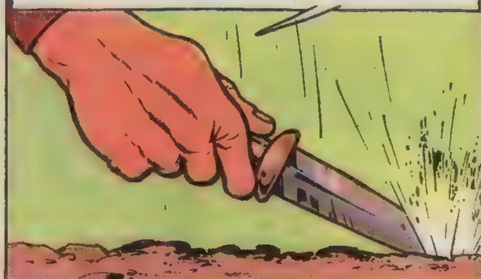

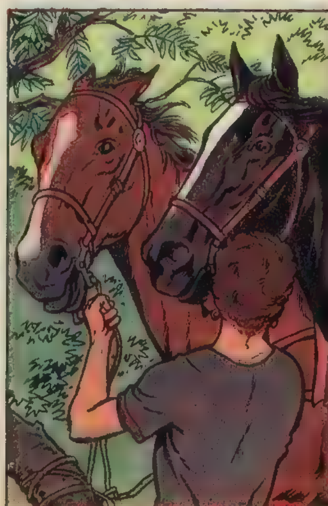

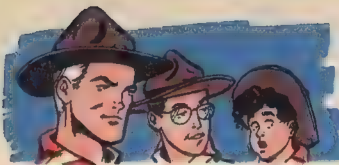

L.L.L. in

SPOKEN

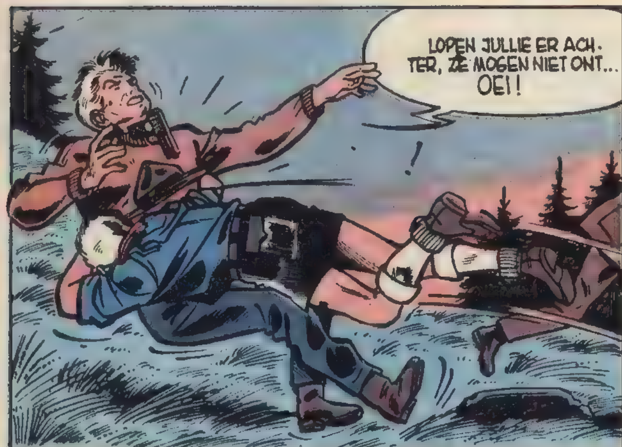

NEEM EEN KNUPPEL OM ZE NEER TE SLAAN! WIJ MOE-TEN ER MEE GEDAAN MAKEN!
AKKOORD!

JONGENS, WIJ MOETEN VLUCHTEN! OP MIJN TEKEN ALLEMAAL VOORUIT, BEGREPEN?
JA MAAR... DE REVOLVER?

HIJ ZAL NIET DE TIJD HEBBEN OM TE MIKKEN. WIJ HEBBEN DUS EEN KANS! OPGELET! EEN... TWEE...

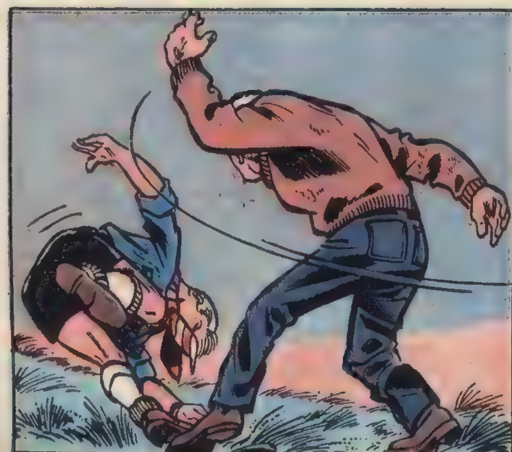

DRIE!

MAAR LEO ZELF VLUCHTTE NIET. OP GEVAAR VOOR ZIJN LEVEN HAD HIJ ZICH NAAR ZIJN VIJANDEN TOEGEKEERD OM ALDUS ZIJN VRIENDEN DE GELEGENHEID TE GEVEN TE VLUCHTEN.
ROTJONGENS!

LOPEN JULLIE ER ACH-TER, ZE MOGEN NIET ONT... OEI!

WAAR IS LEO? HIJ VOLGT ONS NIET...
WAT?

LUKAS EN LEENDERT AARZELEN GEEN OGENBLIK...
WIJ KEREN TERUG!

IK WIL GEDAAN MAKEN MET DIE JONGENS! ZE LIJKEN WEL BEZETEN!

29

IN DE GROT

TEK.: MITTEÏ * TEKST: M. VASSEUR

De drie vrienden zijn als door een wonder aan de verdrinkingsdood ontsnapt, maar de bandieten wachten hen op, als ze op de oever klimmen. Nu zijn ze dus opnieuw gevangen!

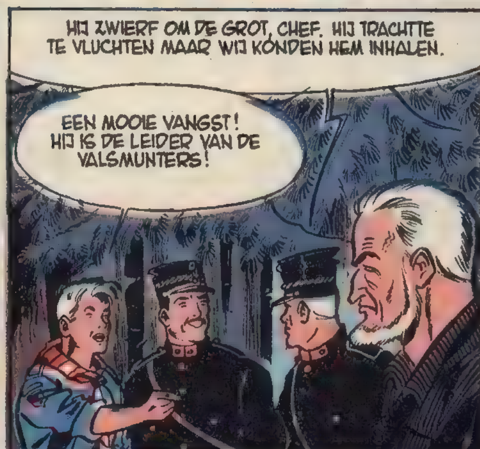

30

DE

VERHAAL:
P. STEP
ILLUSTRATIE:
CHARLIE JARRY

VELPSE BEEK

HOU je mond ! brulde Adrie en hij sloeg hierbij zo hard met zijn vuist op tafel dat de borden een sprongetje maakten.

Wouter keek naar de grote bruine hand van zijn broer op de eikehouten tafel. Het was een sterke, verweerde hand met knobbelige vingers en onder de ingescheurde nagels zat nog wat slijk. Het was de hand van een ruwe kerel, een hand die met de ploeg vergroeid was, een hand die zaaide en maaide en een ossespan leidde...

Een hand die klappen uitdeelde waarvan je oren tintelden, dacht Wouter en hij sloeg de ogen neer.

— Ik wil niet dat je leren laarzen draagt ! bulderde Adrie opnieuw. Ik wil er zelfs niet meer over horen praten ! Wij lopen allemaal op klompen en er hoeft voor jou geen uitzondering gemaakt te worden. Dat niemand het waagt die laarzen voor je te kopen ! Je zusters zouden hun laatste cent uitgeven om je plezier te doen, doch indien ik die laarzen hier in huis zie zwier ik ze regelrecht in de Velpse beek ! Ik ben de baas hier ! Begrepen !

Adrie bedaarde na een poosje en zijn stem klonk zachter toen hij er aan toevoegde :

— Wij hebben bovendien geen geld om je die laarzen te kopen. Het wordt een slechte oogst dit jaar...

De meisjes zeiden niets. Niemand zou het in zijn hoofd gehaald hebben de bevelen van Adrie tegen te spreken. Wouter durfde ook niets meer te zeggen, maar hij voelde zijn hart bonzen van ingehouden woede. Wouter kwam in opstand tegen het gezag van zijn oudere broer. Iedereen wist dat Adrie de baas was, maar Wouter voelde dat hij de autoriteit van zijn broer niet lang meer zou dulden.

— Jij gaat vanmiddag met de koeien naar de weide.

— Met de koeien ?... Maar, Emma...

— Emma moet karnen. Ik wil dat je me vanavond om zes uur bij de brug van de Velpse beek opwacht. We moeten de wagen met hout naar huis halen.

Adrie merkte gelukkig niet dat Wouter zijn neus ophaalde.

Weer een namiddag naar de drommel, dacht Wouter. En ik had net een afspraakje met de jongens gemaakt om op het duin te gaan spelen.

Adrie greep zijn jasje dat over de stoelleuning hing en stapte naar de deur toe zonder nog een woord te spreken. Op de drempel bleef hij staan en snoof de frisse buitenlucht op.

— Er is onweer op til ! De hemel wordt loodgrijs boven het bos.

Wouter hoorde hoe de stappen van zijn broer zich in de verte verwijderden en hij voelde zich plotseling bedroefd. Hij voelde zich alleen en door iedereen verlaten. Hield er wel iemand van hem ? Zijn zussen verwenden hem, maar dat was toch niet alles. Adrie was steeds stroef en brutaal tegenover hem en gaf hem bevelen alsof hij al een volwassen man was. Er schoot opeens een brok in zijn keel... De andere jongens hadden een vader en een moeder. Sinds hij zijn ouders verloren had, stond hij helemaal alléén op de wereld... Het verdriet en de woede maakten Wouter wrokkig.

— Je mag niet huilen, Wouter, zei Emma.

— Ik huil niet, antwoordde de jongen.

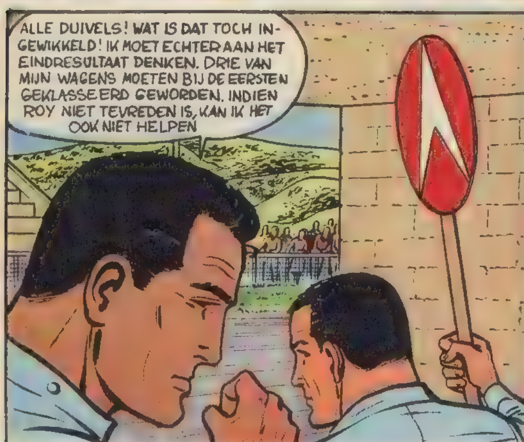
Kom mee naar pagina 24

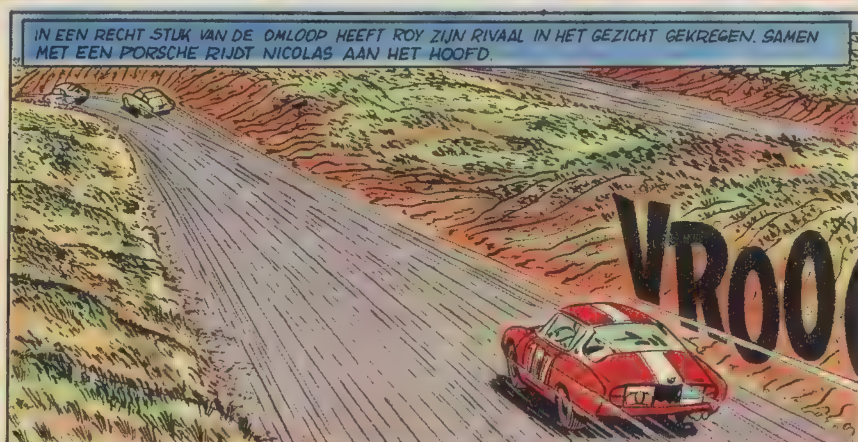
DE 8e

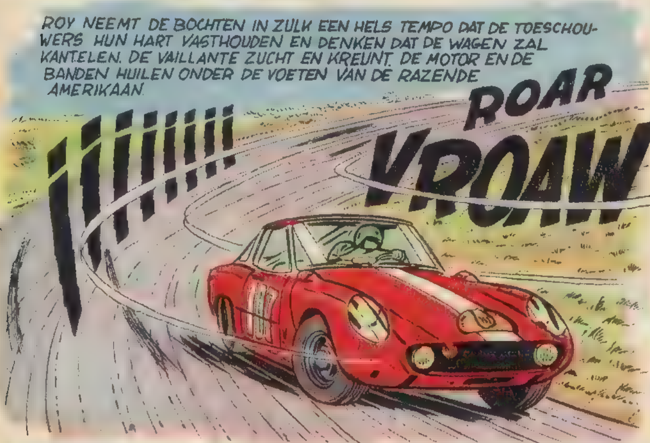
De leerling-piloten van Michel Vaillant rijden in de Tulpen-Rally. Roy wil op

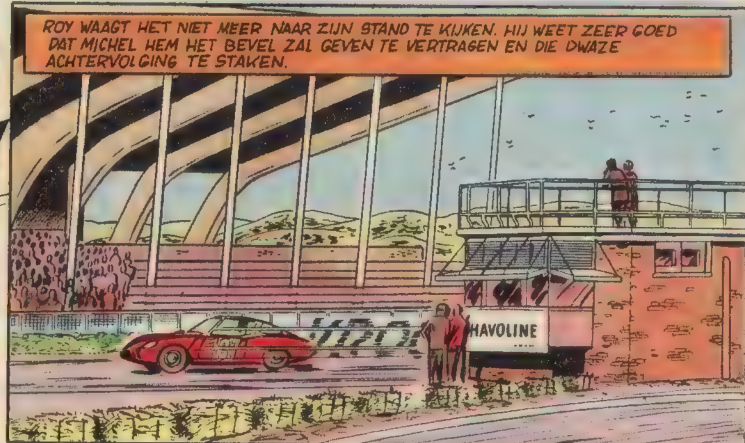

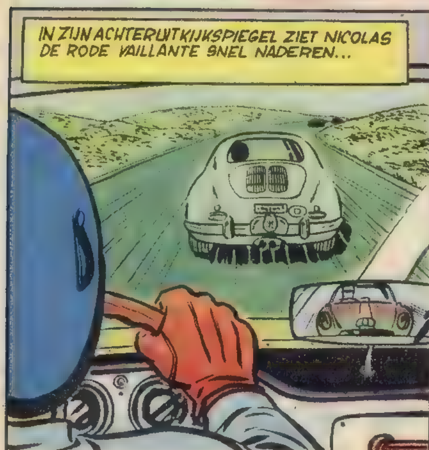

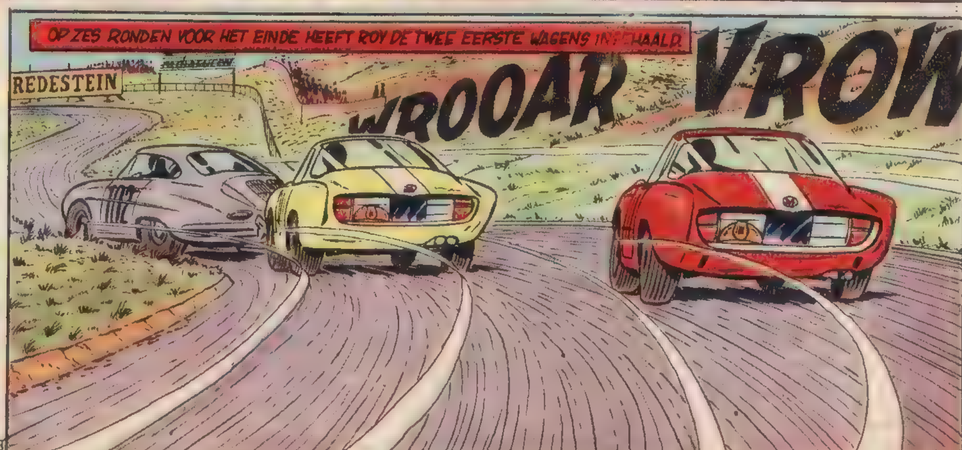

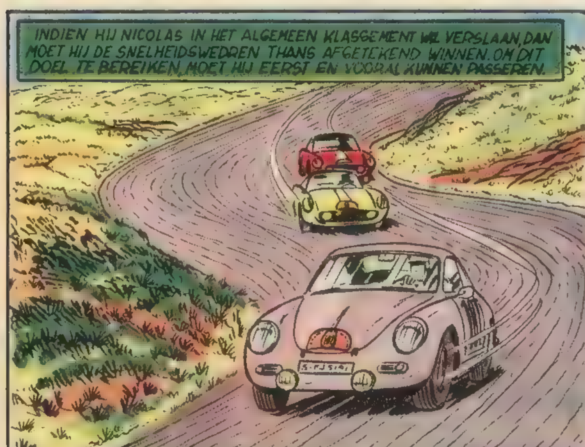

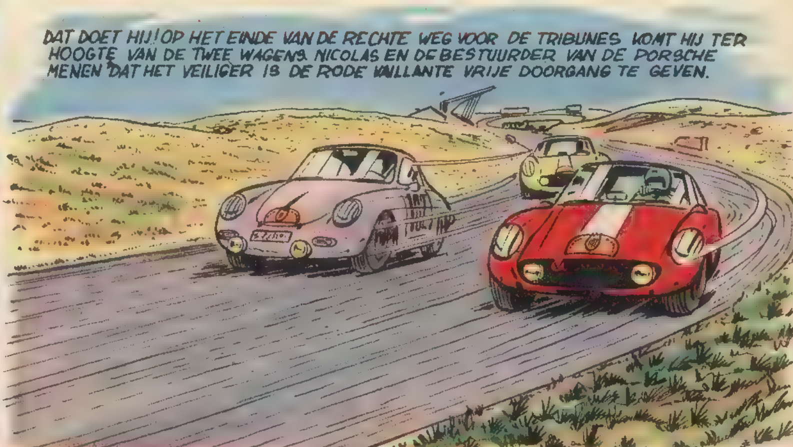

allerlei manieren proberen, beter te zijn dan Nicolas en neemt veel risico's

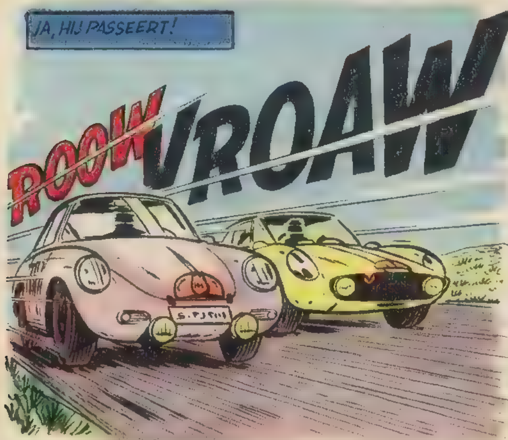

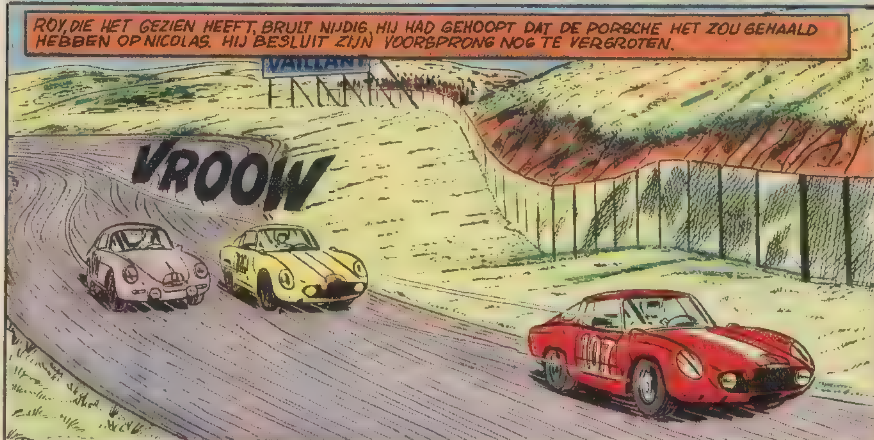

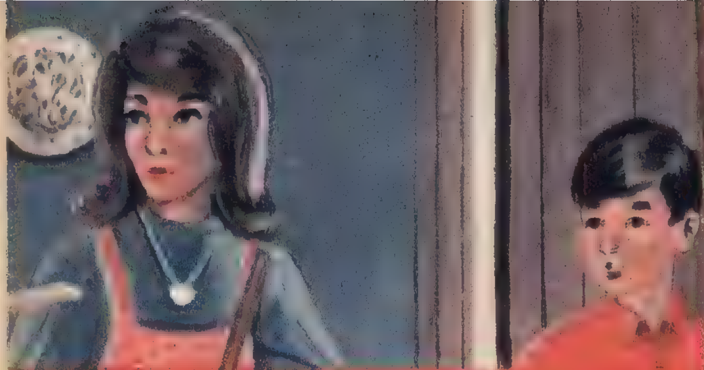

WORDT VOORTGEZET

DE VELPSE BEEK

Vervolg van blz. 21

Het was waar. Er biggelden geen tranen over zijn wangen en in zijn ogen lag iets van een uitdaging... Wouter liep naar buiten toe.
Het onweer naderde en de lucht was zwoel en vochtig. De helderblauwe lucht boven het dorp betrok en er kwamen dikke donkere wolken aandrijven. Wouter had zijn koeien naar de weide gebracht en zat nu op een boomstam te dromen. De namiddag verstreek heel langzaam en er gebeurde niets om de jongen van zijn wrange gedachten af te leiden.
Wouter haatte plotseling zijn grote broer! Zijn vriend Simon had een paar prachtige leren laarzen gekregen, maar hij niet! De andere jongens maakten pret in de duinen terwijl hij hier op zijn eentje op de koeien moest passen! Adrie had nooit een vriendelijk woord voor hem en behandelde hem als een slaaf.
— Ja, als een slaaf, dacht de jongen hardop.
Toen het op de kerkklok zes uur sloeg riep Wouter zijn koeien bij elkaar en bracht ze naar de hoeve. Terwijl hij naar de beek liep vielen de eerste regendruppels neer en enkele minuten later gutste het water met emmers uit de hemel. Het was al donker geworden en Wouter knoopte zijn jas dicht om zich tegen de koude, striemende regen te beschermen.
Er priemde een bliksemschicht door de zwarte wolkenmassa, dadelijk gevolgd door een knetterende donderslag. De straat leek opeens een moeras en de Velpse beek was in een stortvloed veranderd.
Wouter zocht een schuilplaats in een portiek, maar hij bedacht dat Adrie woedend zou zijn indien hij hem liet wachten. De jongen scheerde langs de huizen en de stortbui scheen even te bedaren.
Toen Wouter de brug naderde zag hij dat er een heleboel mensen stonden. Er moest iets aan de hand zijn. Boven de menigte uit bemerkte hij de pet van de veldwachter. Het hele dorp was naar de Velpse beek gestroomd, dus moest er iets ergs gebeurd zijn.
Wouter holde en liep haast een vrouw ondersteboven die weer terug naar het dorp kwam.
— Ga er niet heen, Wouter, zei de vrouw. Er is een ongeluk gebeurd. Er is een balk van de brug gebroken en er viel een wagen in de beek. De voerman is nergens te zien. Misschien is hij wel verdronken!
De adem stokte Wouter in de keel.
— Waar was de wagen mee geladen? vroeg hij haast fluisterend.
— Met hout denk ik.
— Adrie! Adrie was verdronken! Die vervloekte takkenbossen. Adrie was hout in het bos gaan halen om de haard te stoken opdat iedereen het warm in huis zou hebben en omdat ze geen geld genoeg hadden om kolen te kopen! Omdat elke cent er één was en omdat de oogst niets goeds voorspelde en... Wouter voelde berouw en begreep plotseling wat zijn broer voor hem betekende.
Hij holde nog harder en baande zich een weg met zijn armen door de menigte om de brug te bereiken. De jongen kon niets zien en niemand liet hem door. Wouter gilde, doch niemand scheen hem te horen.
Hij voelde een hand op zijn schouder en draaide zich met een ruk om.
Adrie stond voor hem.
— Adrie!
— Wouter, jongen!
Wouter wierp zich in de armen van zijn grote broer en voelde het vochtige fluweel van Adrie's vest tegen zijn wang. Wouter huilde...
— Wouter! Ik was zo bang dat jij verdronken was.
— Ik?
— Ik hoorde iemand zeggen dat er een kleine jongen in de beek gevallen was.
— Ik dacht dat jij het was.
— Neen, het was onze wagen niet die van de brug viel... Ik ben niet naar het bos toe gegaan om hout te halen, ik ging naar de stad...
De angst had de twee broers tot elkaar gebracht en ze wisten opeens hoe veel ze van elkaar hielden.
Er was gelukkig niemand verdronken. De voerman van de wagen kwam opdagen. Hij was naar een herberg gelopen om te schuilen en had zijn wagen met hout op de brug laten staan. Iedereen stapte opgelucht naar huis toe.
— Kom! zei Adrie. We zijn allebei doorwaternat! We gaan naar huis. Het regent niet meer...
Maar Adrie bleef plotseling staan.
— Wacht even... Ik heb wat voor je.
Pas nu bemerkte Wouter dat Adrie een groot, in stevig bruin papier gewikkeld pak onder de arm droeg. Adrie maakte het pak open. Wouter kon eerst zijn ogen niet geloven toen hij de prachtige leren laarzen zag.
— Ik ben naar de stad gegaan om die laarzen voor je te kopen! Ik begreep ineens dat je er zo erg naar verlangde...
Wouter wou iets zeggen, doch vond geen woorden.
— Laten we vlug doorstappen, Wouter! zei Adrie, ze worden thuis misschien ongerust. Wouter legde zijn smalle witte hand in de ruwe eeltige hand van zijn broer en vrolijk liepen ze samen naar de hoeve terug.

EINDE

SCENARIO : STEP

TEKENINGEN : F. CHENEVAL

LEWIS WALLACE

IN 1880 VERSCHEEN IN DE VERENIGDE STATEN HET BOEK BEN HUR. NAUWELIJKS ENKELE MAANDEN LATER WAS DE OPLAGE VAN 500.000 EXEMPLAREN UITVERKOCHT. (DE OPLAGE BEDRAAGT NU REEDS 70.000.000)

IN 1900 WERD DE ROMAN VOOR HET THEATER BEWERKT EN HET TONEELSTUK WERD ZEVENTIEN JAAR LANG OPGEVOERD. IN 1907, 1926 EN 1960 DRAAIDE MEN EEN FILM VAN HET BOEK EN TELKENS WERD HET EEN SUCCES.

HET VERHAAL VAN BEN HUR DAT ZICH ACHTTIEN EEUWEN GELEDEN AFSPEELDE IS ZO BOEIEND ALS EEN WESTERN...

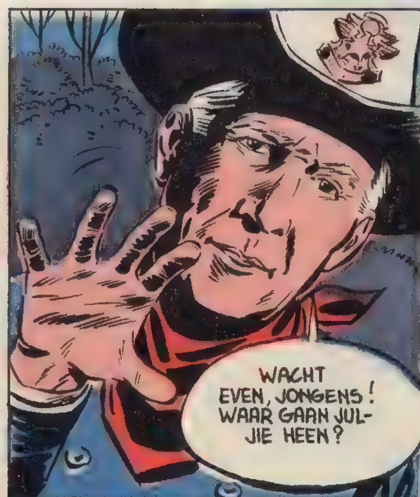

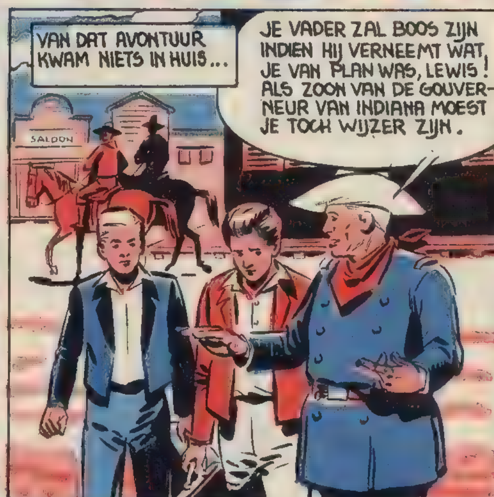

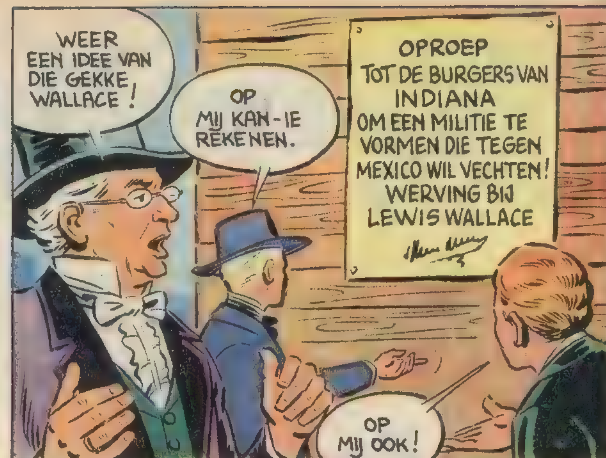

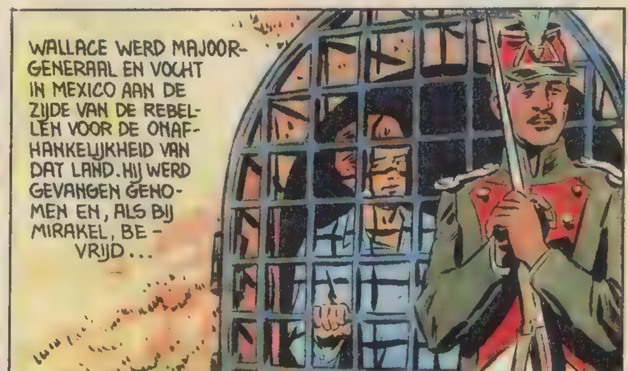

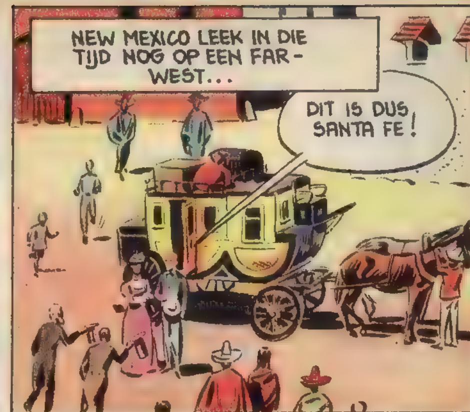

NEEM DEZE VIER PAGINA'S UIT KUIFJE.

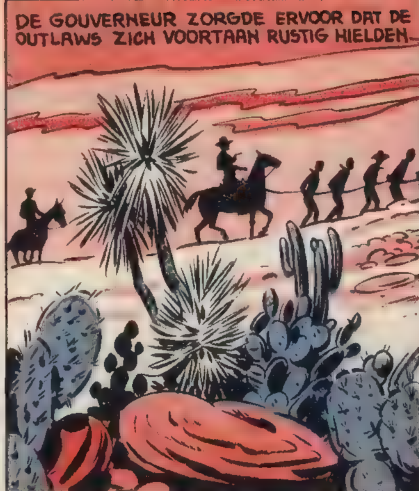

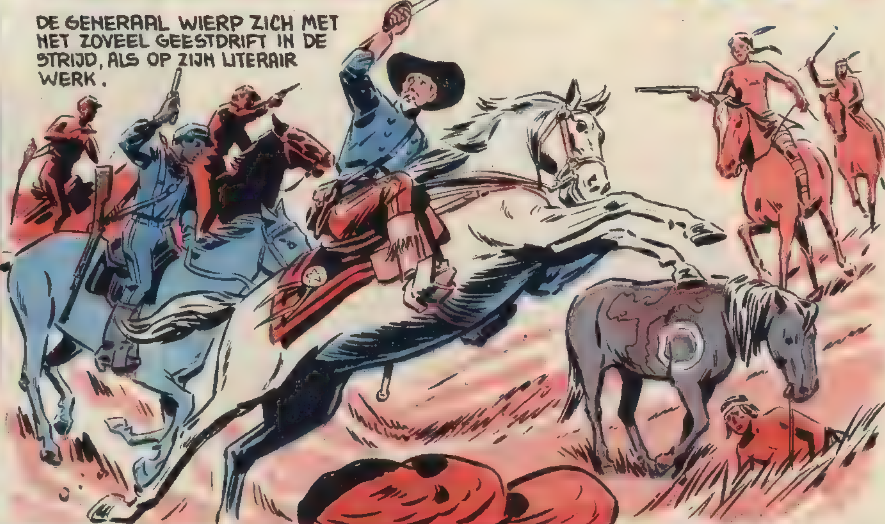
VORMEN EEN PRACHTIGE DOKUMENTATIE !

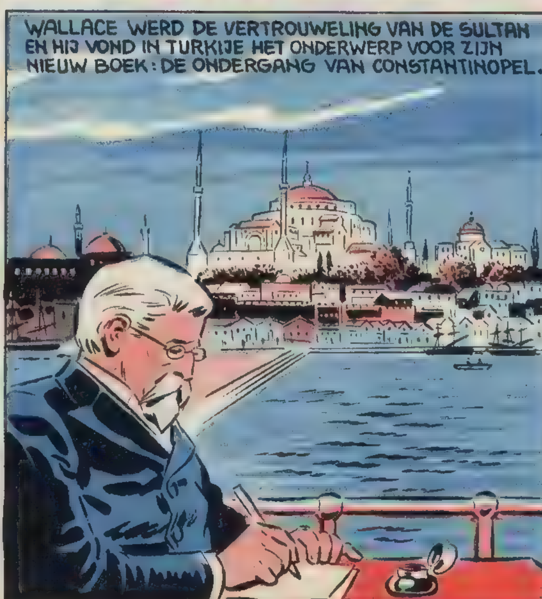

DE ROMAN ZOU NOOIT DE OPLAGE VAN BEN HUR BEREIKEN. HET PUBLIEK KENDE LEWIS WALLACE UITSLUITEND VOOR ZIJN EERSTE BOEK EN ZIJN HELD ZOU BEROEMDER WORDEN DAN HIJZELF. LEWIS WALLACE OVERLEED IN 1904, MAAR BEN HUR IS ONSTERFELIJK.

EINDE

F. CHENEVAL

Volgende week : DE AREND DER ZEEN.

Ken je

DE PRACHTIGE TURELUUR

De tureluur of roodpootruiter is een interessante, zeer mooie steltloper die terzelfder tijd ook broedvogel in Nederland en in België is. Wie aan vogelstudie doet zal al opgemerkt hebben dat benevens de zang- en loofvogels, de zwem- en roofvogels er ook nog een heel bijzonder legertje steltlopers in de Lage Landen voorkomt. Langsheen de waterlopen, vijvers, overstroomde weiden, langsheen de kust en op slibvlakten van de schorren tot op de moerassige heide ontwaren we een rijk geschakeerde groep steltlopers. De tureluur hoort daar bij.

Een tureluur zullen we bijna zeker vinden op de schorrevlakten, langs de vloedlijn van de zee, aan iedere stroommonding, of op de blankgelopen velden, weiden of heide-akkers. Soms staat hij op een paaltje, knikkend door zijn oranjerode steltpootjes en buigend met zijn kopje en rode snavel. De tureluur is prachtig! In zijn paarkleed is hij fijntjes uitgedost. Zijn bovenzijde is grijsachtig bruin, de schedel is zwartbruin, dezelfde kleuren lopen over de nek. De zijkanten van de kop alsmede de onderzijde van het lichaam zijn witachtig waardoor donkerbruine streepjes lopen. In de vlucht vertoont de roodpootruiter een merkwaardig vliegbeeld. Wat dadelijk opvalt is de zeer mooie witte band op de vleugel. Deze band vormt een wit veld tegen een donkere achtergrond. Ook de stuit is wit; doch de staart is zwakjes dwars gestreept. Bijna iedere keer wanneer de tureluur op de vleugels gaat, roept hij een melodieus « uu-u-uu » dat lijkt op « tu-re-luur ».

Wanneer we het mannetje jodelend over de zachtgroene weiden zien stoeien om aldus zijn wijfje het hof te maken, is het lente! Het nest wordt met zorg uitgekozen. Het mannetje duidt enkele geschikte nestplaatsen aan door hier en daar een kuiltje te draaien. Ten slotte kiest het wijfje een plekje uit. Gewoonlijk staat het nest ergens tussen het hoge gras in een kuiltje en meestal vindt men het niet daar grashalmen of onkruidstengels het nest overkoepelen. Binnen in de nestkom zijn allerhande verdroogde vezels, fijne halmpjes van kruiden en grassen en wortelvezels aangebracht. Vier mooie peervormige eieren maken het voltallig legsel uit. Grote donkerbruine uitgebreide vlekken liggen over de schaal verspreid. De grondkleur van de schaal gaat van lichtgeel tot okergeel. Soms stellen we grijsgroene kleuren vast. Doch de meeste eieren verschillen van wijfje tot wijfje. De meeste vogels leggen hun eieren in de morgenuren. Bij de tureluur is daar een vaste regel voor. Ook worden de eieren niet altijd dag aan dag gelegd. Af en toe worden er een paar dagen overgeslagen. Gemiddeld duurt de broedtijd vierentwintig dagen. Beide vogels, mannetje en wijfje broeden. Doch het wijfje neemt het grootste deel voor haar rekening. Tijdens de broedperiode voert het mannetje zijn paarvluchten uit boven zijn gebied. Het is altijd een buitenkansje voor de ornitholoog deze demonstratie van vliegkunst te zien. De vogel stijgt plots tot op een zekere hoogte. Opeens laat hij zich zakken, om zich daarop opnieuw in de hoogte te trekken. Dit wordt enkele malen herhaald. Niet zelden daalt hij dan op een of ander paaltje dat hij voor zich heeft uitgekozen.

Het broedterrein is streng afgebakend, de tureluur duldt geen mededinger in zijn gebied! Op de dag dat de jongen geboren worden dragen de oudjes de schalen weg. Onmiddellijk brengt moeder tureluur haar kuikens naar de rand van het water, daar immers is de voedertafel! Dierlijk voedsel vormt omzeggens het volledig menu: regenwormen, kevertjes, kreeftdiertjes, spinnetjes, emelten en larven worden lustig naar binnengespeeld.

In de tijd van de jongenverpleging zijn de oudjes zeer zorgzaam. Het duurt dertig dagen eer de jongen weg weten met hun vleugels.

De tureluur is een trekvogel. Van uit de broedgebieden als Siberië, IJsland, Skandinavië en de Fär Oer-eilanden trekt hij zuidwaarts. Langsheen het Noordzeegebied waar de winter niet te streng is kunnen we hem ontmoeten. Sommige vinden het daar nog te koud en stevenen naar het Middellandszeegebied. Een deel reist door naar Afrika.

De tureluur is een vogel die we moeten beschermen. Overal waar we kunnen moeten we ons steentje bijdragen om de natuurreservaten in stand te houden of te beveiligen.

De tureluur is een vogel die leven in het landschap brengt. Hij is zeer beweeglijk en luidruchtig en zijn melodieuze en vrolijke roep boeit ons altijd opnieuw.

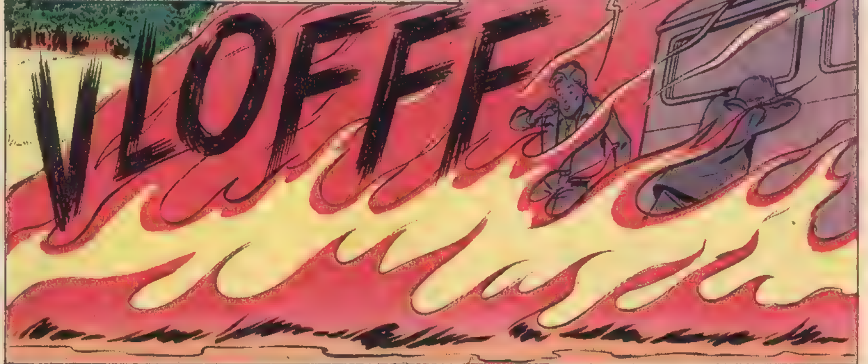
ORNI

HET GEVECHT

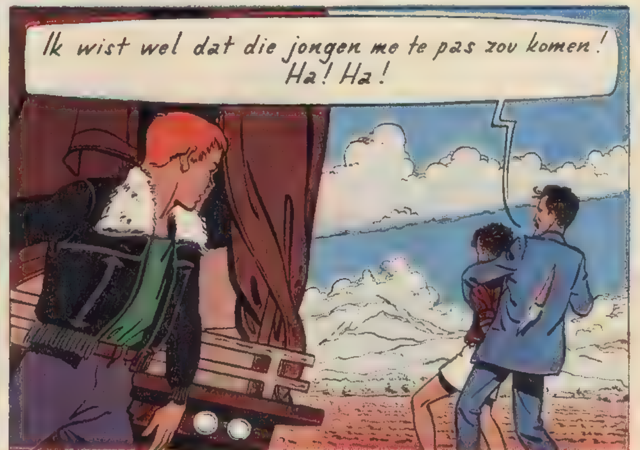
De handlangers van Perreira zijn dwars door de slagbomen van

Maar er gebeurt iets dat niet werd voorzien. De tank van de bestelwagen is lek. De benzine loopt op de weg. Een gloeiend stofje vliegt uit de afvoerpijp van de motorfiets.

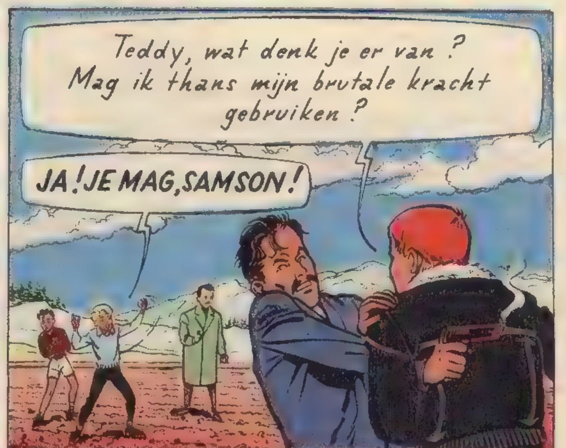

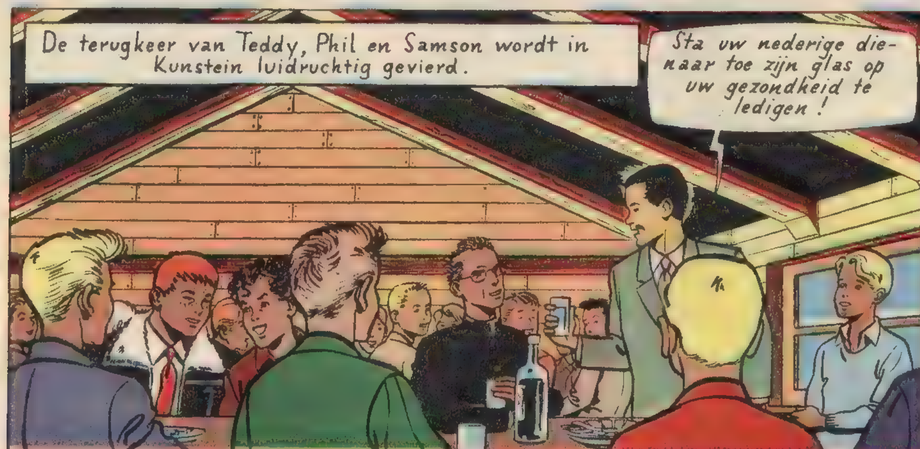

IN DE BERGEN

EEN AVONTUUR van POM en TEDDY

DOOR F. CRAENHALS

de grenspost gereden, maar een paar kilometer verder . .

Voor je platenverzameling :
Filmmuziek van

DE LANGSTE DAG

HATARI

HET is een gewoonte, ja bijna een traditie geworden, dat iedere nieuwe film vergezeld wordt door een 45 toeren plaatje, waarop de muziek of het liedje van de film is vastgelegd.

Voor de twee belangrijkste Amerikaanse films van de laatste maanden, werd dit dan ook gedaan.

Tussen dozijnen andere uitvoeringen van DE LANGSTE DAG, valt vooral op de instrumentale en vocale versie van Mitch Miller, in de originele samenstelling, uitgegeven door Barclay en vervolgens de vrouwelijke vertolkingen van Tohama en Dalida.

Wat HATARI betreft, komen wij weer direct in de sfeer van de film door te luisteren naar de oorspronkelijke opname van Henry Mancini, met zijn koor en orkest.

Dalida heeft één van de stukjes BABY ELEPHANT WALK genomen en brengt dat op haar eigen manier als « Petit éléphant twist ».

Wij vinden het uitstekend...

Volgende week brengen L. EN F. FUNCKEN voor jullie weer een nieuw en spannend avontuur van

DE WITTE RUITER

DE EED van de BOOGSCHUTTER

TE PAARD, JONGELUI !

DE paardesport heeft de laatste tijd een hoge vlucht genomen en daarom kunnen wij ons slechts verheugen. Paardrijden is meer een kunst dan een sport omdat het niet louter een kwestie van behendigheid en spierkracht is, maar de wilskracht en het karakter van de ruiter gunstig beïnvloedt. Wie paard leert rijden, leert tevens ruiterlijk zijn omdat de sport berust op het begrip en samenwerking tussen mens en dier. De ruiter moet precies weten wat hij wil om de kracht en de vaardigheid van zijn paard te kunnen beheersen. Dat begrip tussen mens en dier wordt pas na een lange ervaring bereikt en het is van groot belang dat de ruiter de mogelijkheden, de kwaliteiten en de zwakke punten van zijn rijdier kent. Die kennis is nodig om de onstuimigheid en de kracht van het paard te leren intomen en leiden. De mens heeft door de eeuwen heen een bijzondere voorliefde voor het paard gekoesterd en daarom zullen we je in onze volgende nummers wat meer over dit edele dier vertellen. De jongelui die van paardesport houden of graag willen leren paardrijden, zullen in onze artikelen een heleboel nuttige wenken vinden.

(wordt voortgezet)

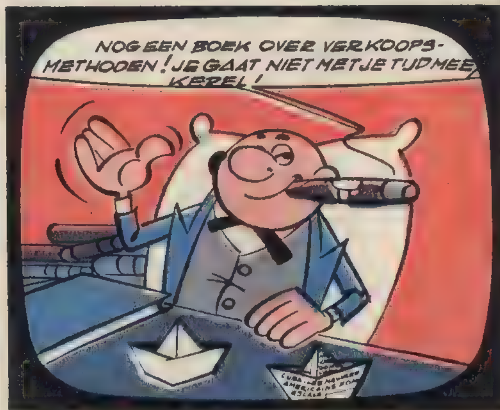
PROFESSOR TWIST PSYCHOLOOG!

TEKST: ACAR
TEKENING: Fonske

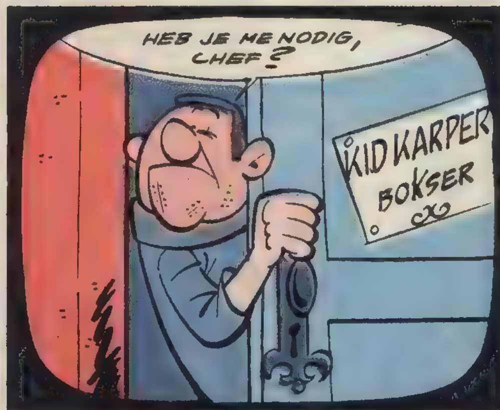

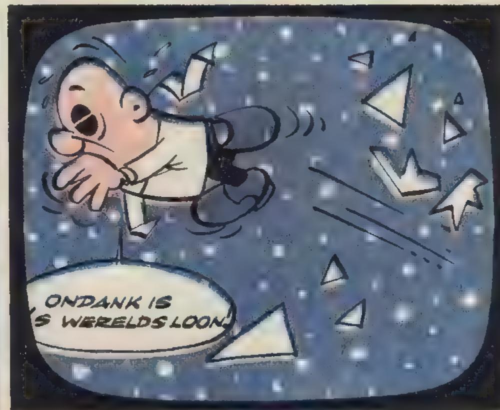

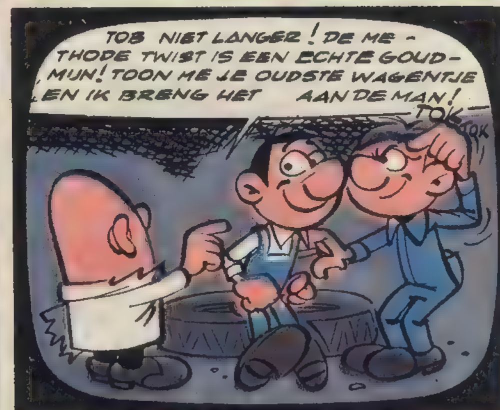

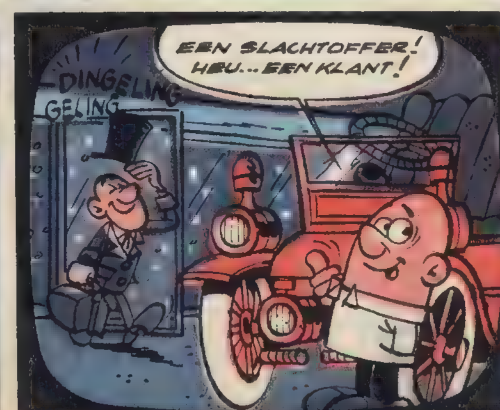

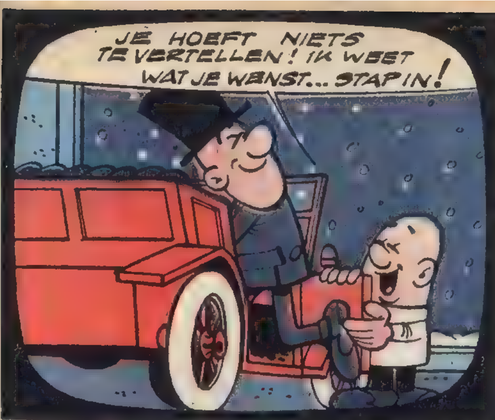

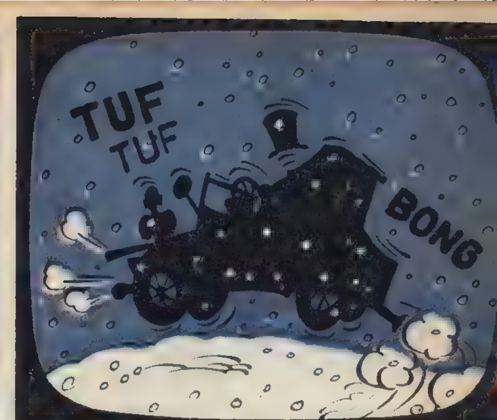

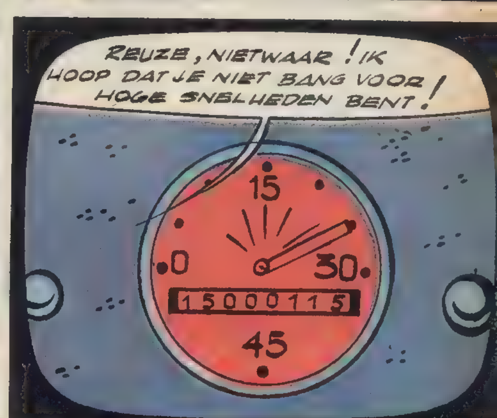

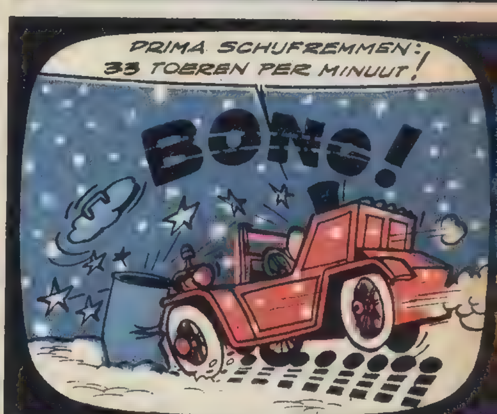

JE HOEFT NIETS TE VERTELLEN! IK WEET WAT JE WENST... STAP IN!

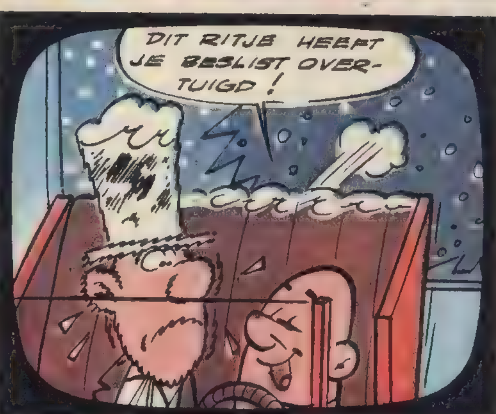
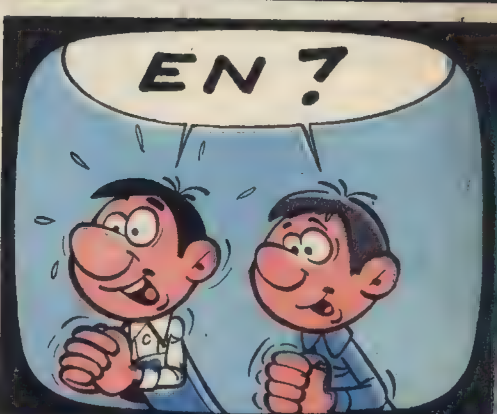
EEN LICHTE DRUK OP HET GASPEDAAL EN FLOEP...DE WAGEN HAALT UITSTEKEND OP! JE HEBT EEN PRIMAKOOPJE OP DE KOP GETIKT, MIJNHEER!

TUF
TUF
BONG

HEU... JE VERLIEST IETS...
EEN OVERBODIG ONDERDEEL!
BOING

NU BEREIKEN WE DE TOPSNELHEID!

REUZE, NIETWAAR! IK HOOP DAT JE NIET BANG VOOR HOGE SNELHEDEN BENT!
15
0
30
45
15000115

DE WAGEN KLEEFT WERKELIJK AAN DE WEG!

PAS OP!
WIJ GAAN GEEN ENKELE HINDERPAAL UIT DE WEG!

PRIMA SCHIJFREMMEN: 33 TOEREN PER MINUUT!
BONG!

DE VERSNELLINGSBAK IS GLOEDNIEUW! DE KAMWIELEN SPINNEN ALS 'N POES!
KROÏÏÏIT!

DIT RITJE HEEFT JE BESLIST OVERTUIGD!

EN?

HEU... IK DENK DAT IK HET WAAG...
NEEN! GEEN KWESTIE VAN!

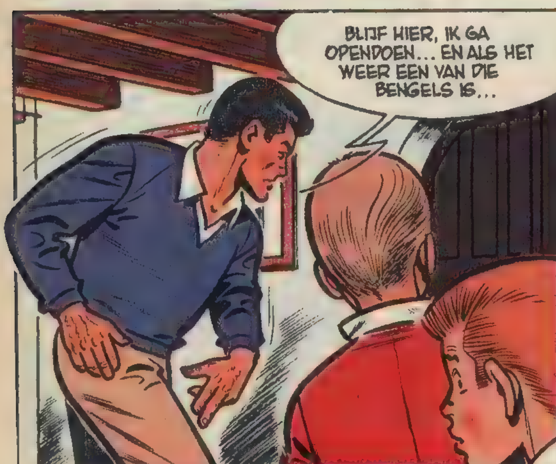
DACHT JE SOMS DAT IK ZO'N KNALWAGENTJE KWIJT WIL! NEEN! HIER HEB JE ER 100.000! DAARMEE IS DE ZAAK AFGEHANDELD!

JE ZAL MOETEN TOEGEVEN DAT DIE KEREL EEN PUIKE VERKOOPSMETHODE UITGEVONDEN HEEFT, PIET! INDIEN WE FORTUIN WILLEN MAKEN...
...REST ER ONS NIETS ANDERS DAN ONZE EIGEN AUTO'S OPNIEUW TE KOPEN!
EINDE

Jimmy denkt, dat pastoor Houmayou wel kan vertellen, waarom de inwoners van Espelette hen zo vijandig gezind zijn.

DE ERFENIS

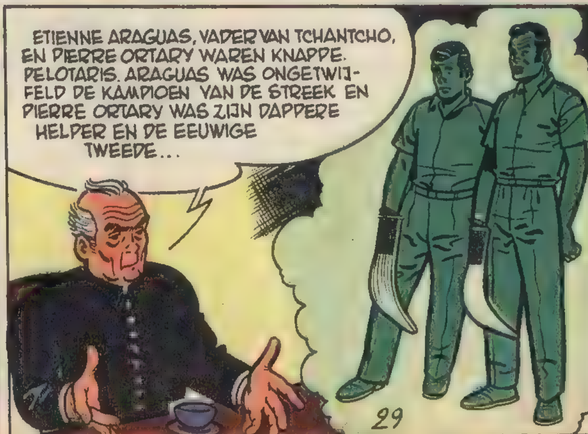

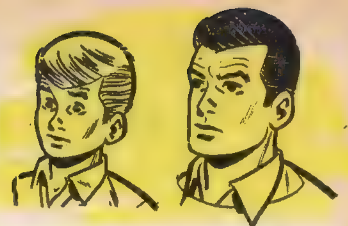

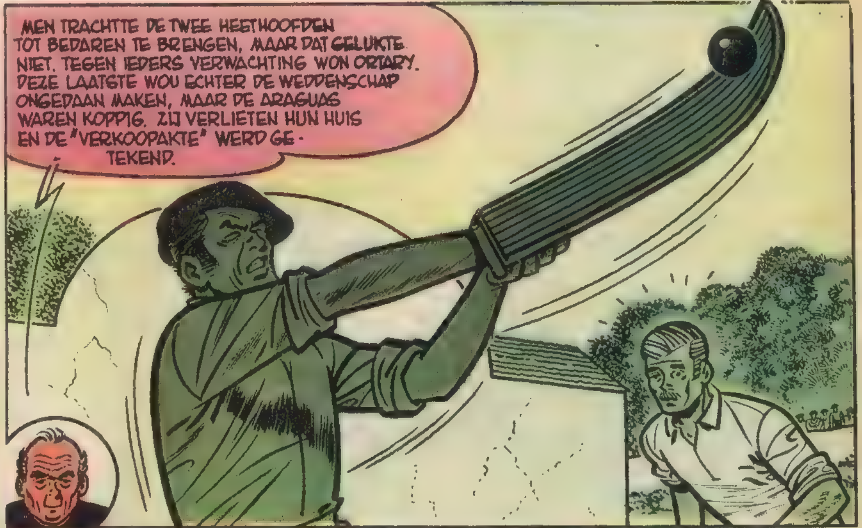

VAN JARI

DOOR R.REDING

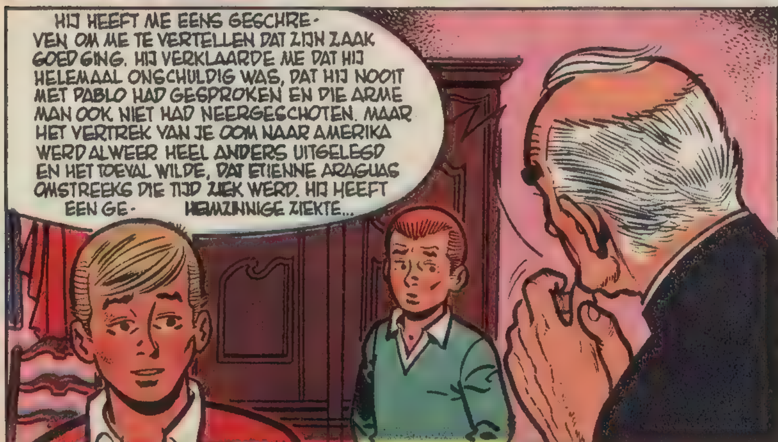

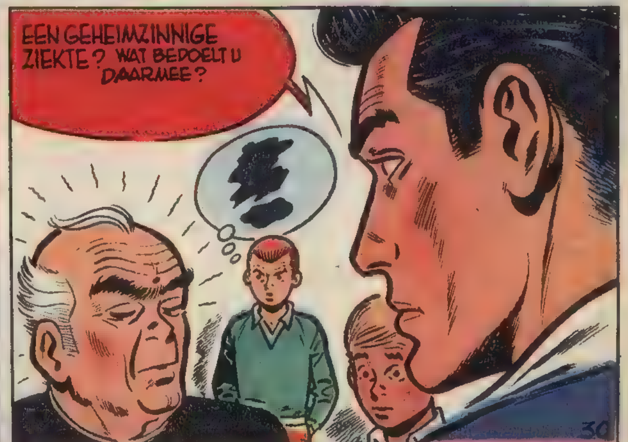

WORDT VOORTGEZET

GERDA KRAAN

MEN kan haar iedere dag in actie zien op een van de drukke verkeerspleinen in Den Haag, een slanke, maar ook gespierde politie-agente, die de chaos van trams, bussen, wielrijders en auto's bedwingt met dezelfde rust en zelfzekerheid, waarmee zij op de sintelbaan haar tegenstandsters terugwijst. Gerda Kraan is niet zomaar een gewaardeerd lid van het politiekorps in de Residentiestad. Zij is een super-atlete met goud in de benen, een 29-jarige vrouw, die de afgelopen zomer Europees kampioene op de 800 meter is geworden en van plan is over twee jaar bij de Olympische Spelen in Tokio op deze afstand tot « Miss World » te worden uitgeroepen.

ALS Gerda eenmaal aan het lopen is, is zij niet meer te houden, zeggen haar collega's eenparig. We hebben het wel eens meegemaakt, dat zij een fietser achterna ging, die door het stoplicht reed. Die man dacht, dat hij op zijn gemak naar huis kon rijden om te vertellen van zijn dappere optreden op het kruispunt. Maar wat keek hij op zijn neus, toen Gerda hem met een sprintje inhaalde en haar opschrijfboekje voor de dag haalde. Niet dat ze het leuk vond, maar plicht is plicht.

Met 12 m voorsprong door de finish !

Over twee jaar is Gerda Kraan 31. Zal zij er dan in slagen de kroon op haar carrière als sportvrouw te zetten ? Zal zij de Australische « wervelwind » Dixie Willis in toom kunnen houden ? En zal zij er misschien ook in slagen als eerste vrouw ter wereld de twee minutengrens te doorbreken ? Gerda Kraan

SIERAAD VAN HET HAAGSE POLITIE-KORPS

greep haar Europese titel in de recordtijd van 2.02.8. Zelf zegt zij : « Ik kan nog harder trainen, in de duinen vooral, want dat maakt je enkels sterk. Er is niets zo goed als lopen, of eigenlijk is het zwoegen in het mulle zand, dat langs de hele Nederlandse kust te vinden is. Als je dan later op de sintelbaan loopt, is het veel gemakkelijker. Toen ik won in Belgrado voelde ik me nog zo fris, dat ik met twaalf meter voorsprong door de finish ging. De Russin, die achter me liep, kon haar ogen niet geloven, toen ik even later weer fris op de tribune zat. »

Gerda Kraan is politie-agente. Is dit voor een vrouw nog zo ongewone beroep er misschien de oorzaak van, dat zij zo koel en nuchter kan praten over het behalen van een Europese titel ? Wij geloven van wel. Waar de meesten van haar sexe-genoten gillend op een stoel springen als er een muis door de kamer loopt en wit wegtrekken als zij bloed zien, neemt Gerda onverstoorbaar de leiding, wanneer zij getuige is van een ernstig auto-ongeluk. Terwijl het drukke verkeer nerveus en vol ongeduld door de Haagse binnenstad tracht te laveren en soms met verontwaardigd getoeter de onrust nog verhoogt, staat Gerda met een glimlachje bij haar stopbord en zorgt zij er voor, dat een groepje kinderen veilig kan oversteken.

Hoe belangrijk is het niet, dat een atleet of atlete eer de grote strijd begint, tegen zichzelf kan zeggen : waar zou ik me druk om maken ? Gerda Kraan kan dat. Vlak vóór de finale in Belgrado, die door de tienduizenden toeschouwers met intense spanning tegemoet werd gezien, kon men haar in een hoekje van de kleedkamer vinden met een avontuurlijk boekje, een wild-westverhaal, waarin de held kranig overeind bleef tussen de kruitdampen en de mokerslagen van verbitterde vijanden. Met tegenzin hield zij op, toen men haar naar de start riep.

Gerda Kraan is bij een van de huldigingen, die haar in Nederland ten deel vielen, een voorbeeld genoemd voor de jeugd. « Ik vind dat wel wat overdreven », zegt zij, « maar misschien is het zo, dat ik als kind en meisje wel anders ben geweest dan de jongeren van nu, die al beginnen te mopperen als zij op hun achtste jaar geen fiets en op hun veertiende geen brommer bezitten. Ik heb altijd van lopen gehouden en mijn vader en moeder zeiden, dat het de gezondste ontspanning was, die men maar kon bedenken. Als kleuter van vier jaar huppelde ik heen en terug naar school, waarvoor een uur nodig was, en later kon het mij ook niets schelen, dat de school zo ver van ons huis lag. Mijn zusjes en ik pakten elke morgen onze tassen en vermaakten ons onderweg met leuke spelletjes als touwspringen en knikkeren. Vanzelf kwam toen mijn interesse voor het hardlopen en voor de sintelbaan. »

Ze is zeer populair

Gerda Kraan is beslist geen vrouw, die zich blind staart op een sportief succes. Integendeel, « De sport, » zegt zij, « is betrekkelijk. Zij dient alleen om het lichaam fit te houden en de geest te verfrissen. Bovendien geeft zij de gelegenheid kennis te maken met andere mensen en gewoonten, wat erg leerzaam kan zijn. Ik heb door mijn sport al veel van het leven gezien en daar ben ik blij om. »

Wat de snelle politie-agente er niet bij vertelt, is, dat zij in alle kringen bijzonder populair is om haar eerlijke manier van optreden, haar openhartigheid en behulpzaamheid, die zich zelfs tot haar tegenstandsters uitstrekt. Dat gebeurde bijvoorbeeld in Belgrado, waar een van de deelneemsters op een gegeven moment geen raad meer wist met haar zenuwen. Gerda Kraan ging naar haar toe en verzekerde het meisje, dat zij zeker een goede race zou lopen. Dat is een vorm van onbaatzuchtige vriendschap, van sportiviteit, die men in de stadions niet zo vaak meer tegenkomt en die dan ook de Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie aanleiding heeft gegeven om Gerda te onderscheiden met het gouden ere-kruis.

Hoe is de Europese kampioene op de 800 meter politie-agente geworden. « Dat zit zo. Ik had na de lagere school de modevakschool afgelopen en werkte sindsdien voor dames, die graag aparte kleren wilden hebben. Maar op de duur begon me dat te vervelen. Ik wilde leren en daardoor een betere positie verwerven. 's Avonds begon ik te studeren en te lezen en toen ik 24 was solliciteerde ik naar de baan van agente in Den Haag. Het mulo-diploma was hiervoor vereist, maar ik slaagde toch voor de test en kreeg het kostuum aangemeten, dat ik nu al vijf jaar met plezier draag. Na mijn overwinning te Belgrado hebben verscheidene bedrijven mij een andere betrekking aangeboden, maar dan weet ik, dat het nooit zo leuk en afwisselend zou zijn als wat ik nu doe. Daar komt nog bij, dat de politie-autoriteiten mij altijd de gelegenheid hebben gegeven veel aan atletiek te doen. Vóór de grote wedstrijden geven ze me lichte diensten, surveillance en zo, opdat ik me maar niet te erg zou vermoeien. Dat is sympathiek. Een normaal bedrijf zou dat toch niet kunnen doen. Ik zie het al. Oh, Gerda moet de volgende week hardlopen. Nu, dan mag ze hier wel een paar dagen kalmpjes aan doen. Neen, dat doet een directeur niet, want de andere werknemers zouden er kriegel van worden. »

Een nuchtere kampioene

Gerda Kraan is een nuchtere kampioene, een sieraad van het Haagse politie-korps, omdat zij zo ijverig en vol belangstelling haar werk doet, een ster onder de Nederlandse atleten, die hopelijk opnieuw zal schitteren op de eerstvolgende Olympische Spelen.

BEN DE GRAAF

ATTANASIO en GOSCINNY presenteren

SPAGHETTI in de

Onze vrienden zitten nu tussen

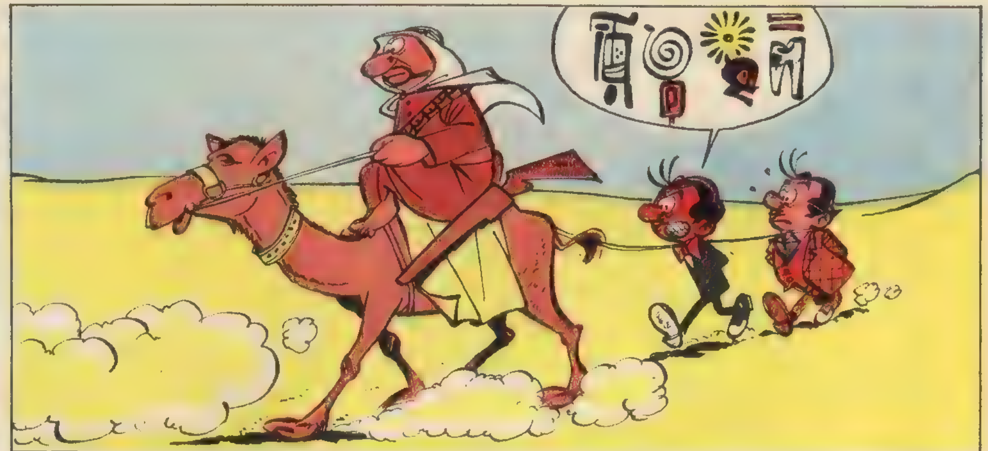

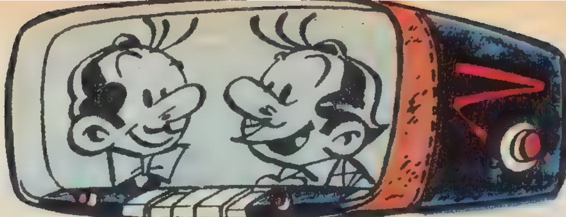

WOESTIJN

vee vuren, want ze worden nagezeten door El Kador en gezocht door El Nargile.

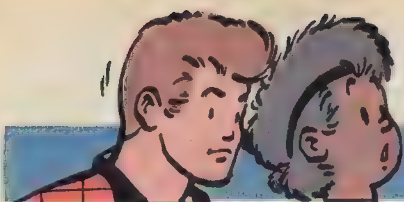

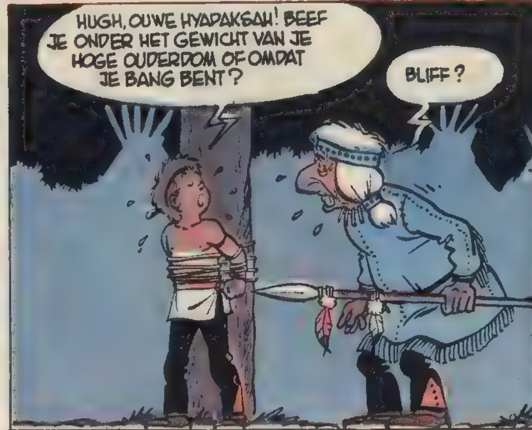

DE DES

Kid Ördinn en Dog Bull hebben opdracht gekregen «aardappelen

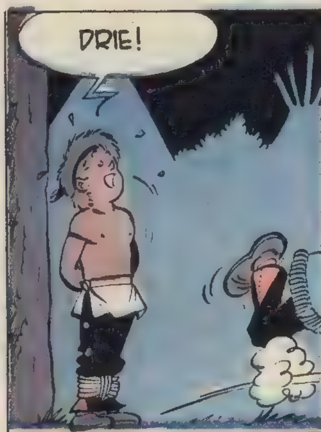

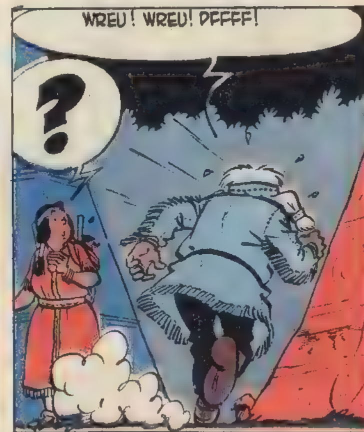

ERTEURS

te schillen». Ondertussen naderen de Indianen het kamp.

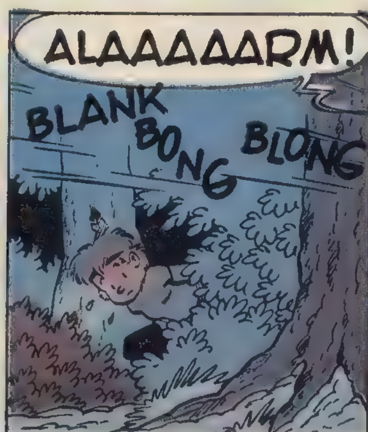
DOOR TIBET * SCENARIO : GREG

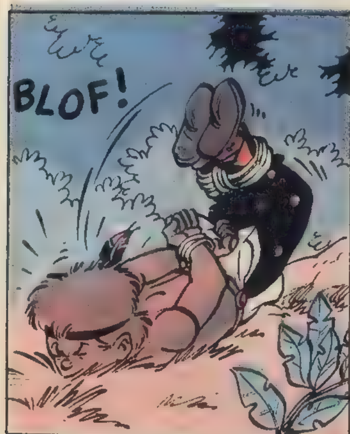

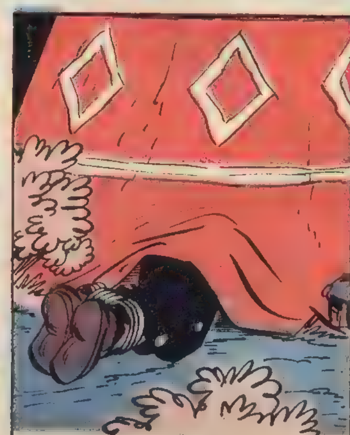

WORDT VOORTGEZET

Een doolhof vol geschenken

Volg het juiste spoor en je zal in die doolhof talrijke prachtige geschenken vinden die gratis worden aangeboden in ruil voor KUIFJE'S BONS.

1. Puzzle op hout (500 punten)
2. Collectie Marine en De Geschiedenis van de Wereld
3. Mascotte Bobbie (in vynil) (300 punten)
4. Een abonnement van 5 nummers op het JEUGDWEEKBLAD KUIFJE (500 punten)
5. KUIFJE'S portefeuille (200 punten)
6. Albums om te kleuren (100 punten)

De KUIFJE'S BON wordt aangeboden door deze kwaliteitsprodukten :

VICTORIA-MATERNE-PROSMANS
COLGATE - PALMOLIVE - PANA
HACOSAN-LOMBARD COLLECTIE
CLE D'OR - VULPEN LE TIGRE
NOSTA - TOSELLI - PALMAFINA
JU'CY en WHIP - VANDENHEUVEL
KUIFJE'S FRUIT

Stuur je punten naar de KUIFJE'S BON, P.H. Spaaklaan, 1-11, Brussel 7, of kom ze ruilen in de KUIFJE'S WINKEL (zelfde adres) of in een warenhuis A L'INNOVATION.

SPEEL MET ONS MEE

OPLOSSINGEN

1.
TV-kijker nr. 1 kijkt naar programma nr. 3; Nr. 2 kijkt naar programma nr. 1; Nr. 3 kijkt naar programma nr. 2.

2.
Er zijn 7 fouten in de afgebeelde opnamescène, namelijk :
1. De rechtse speler heeft maar één schoen aan; 2. dezelfde speler heeft zijn jas rechts over links dichtgeknoopt; 3. de standaard, waar de microfoon aanhangt, staat voor de lens van de camera; 4. een tafel heeft maar drie poten; 5. er is maar één wijzer op de klok; 6. de andere speler heeft een blauwe en een zwarte handschoen aan; 7. het schilderij is ondersteboven opgehangen.

3.
Bob Hope. — Frank Sinatra. — Petula Clark.

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE

ANNY Backx is 13 jaar oud en woont in de Venezuelastraat 6/53, Luchtbal, Antwerpen. Ze wenst een sympathieke pennevriendin waarmee ze in het Frans zou kunnen corresponderen. Anny zou de Franse taal willen leren.

ROCK-'N-ROLLT DE MINISTER ?

ER werd in Engeland een rock-'n-roll-plaat in omloop gebracht met Macmillan als vokalist. Schrik niet, wij bedoelen wel degelijk Macmillan, de premier van Groot-Brittannië ! Niet mogelijk ? Luister hoe de vork aan de steel zit : Tijdens een redevoering citeerde de eerste minister het eerste koeplet van een zeer bekend wijsje: « *She didn't say yes, she didn't say no,* (ze zei niet ja, ze zei niet neen) *She didn't say come and she didn't say go* », (ze zei niet kom en ze zei niet ga).

Die redevoering werd, zoals dat gewoonlijk gaat, op band opgenomen en door de radio uitgezonden. Zij trof het oor van Nicholas Luard. En wat deed Luard ? Hij haalde er een koor en een jazzband bij en zette de stem van Macmillan tegen een rock-'n-roll-achtergrond...

De plaat werd in de handel gebracht en heeft enorm veel succes. Misschien keek de minister wel erg raar op toen hij zijn eigen rock-'n-roll-nummertje hoorde. Wat hij er van heeft gezegd... weet niemand !

LID VAN

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » :
18e jaargang — Lombard Uitgaven.
P.H.-Spaaklaan 1-11, Brussel 7.
Prk. 1909.16

Uitgev.-Directeur : Raymond Leblanc
Isid. Gerardlaan 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7,— per kwartaal
KUIFJE-HOLLAND : Doklaan 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc., 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120,— F.	f 7,—	$ 2,75	130,— F.
6 maanden	230,— F.	f 14,—	$ 5,50	260,— F.
1 jaar	450,— F.	f 28,—	$ 10,—	520,— F.

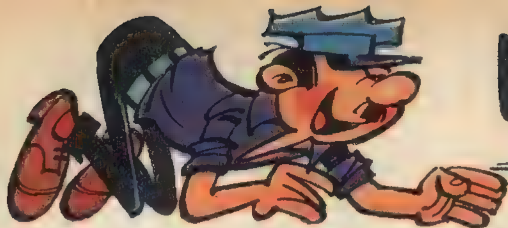
PUBLICITEIT publi art* 22.56.00

HET DOORSLAGGEVEND BEWIJS!

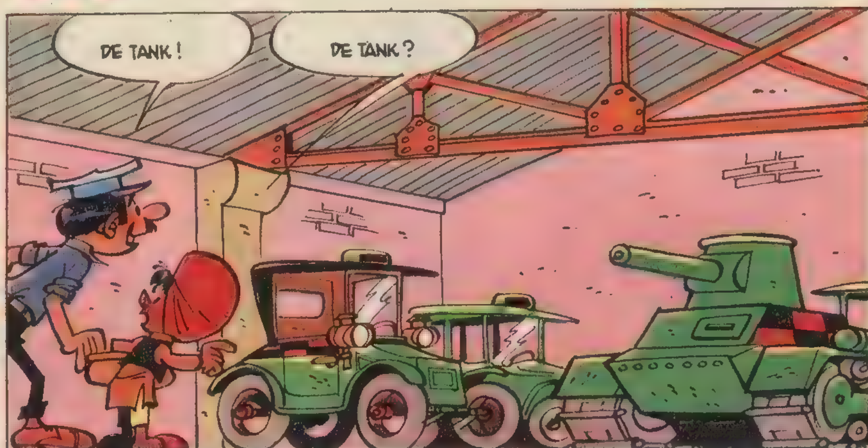

PECHVOGEL EN

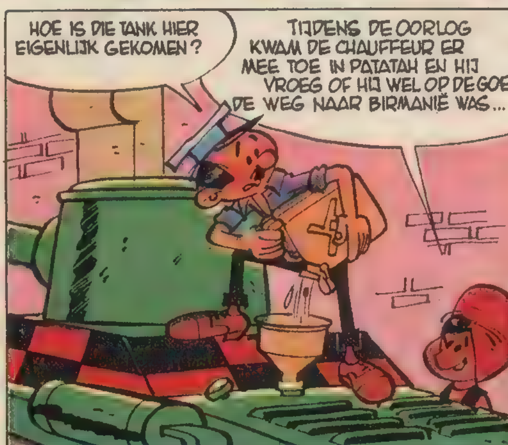
De taxi's van Bontekoe zijn nu heer en meester in Patatah en rukken op naar het paleis

ultimatum, maar deze

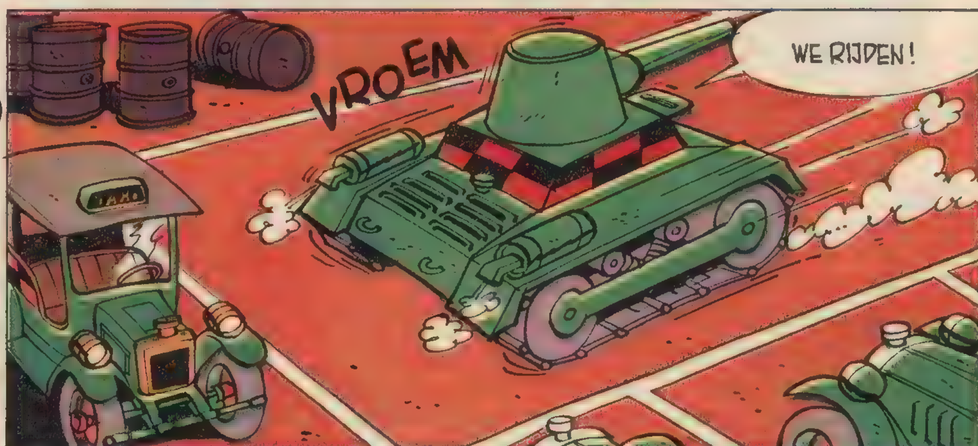

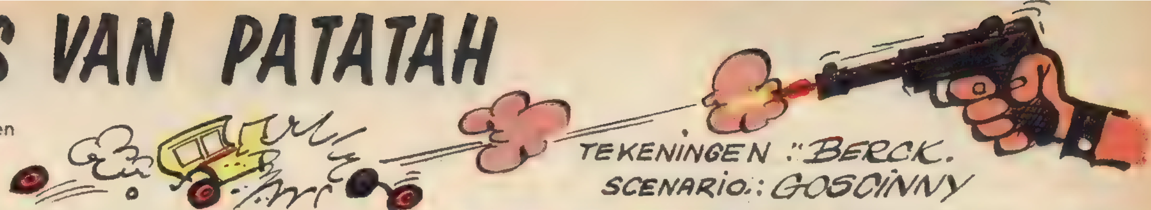

4.
5. KU
6. Albu

Stuur je pu
A L'INNOVAT

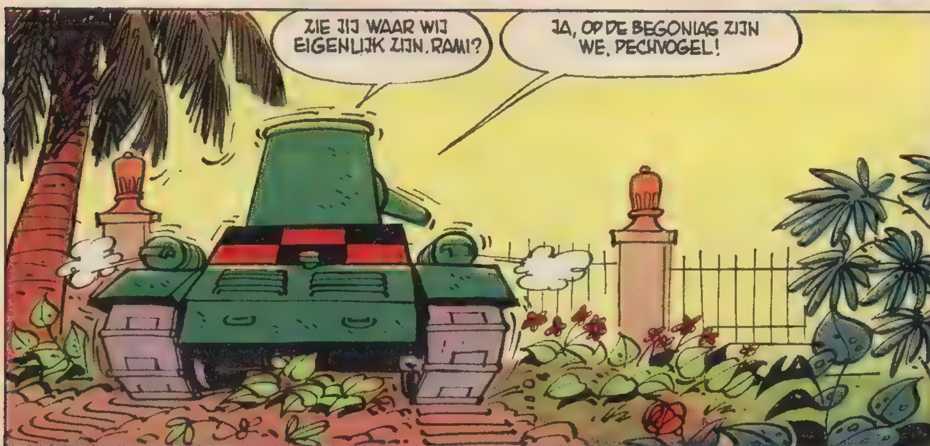
DE TAXI'S VAN PATATAH

ntekoe stelt de Maharadja nu een
tste wil daar niets van horen

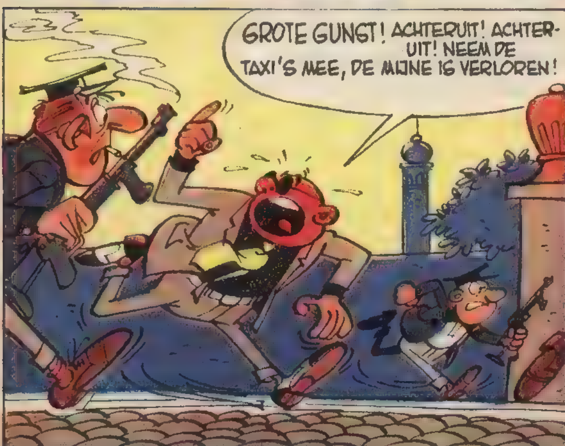

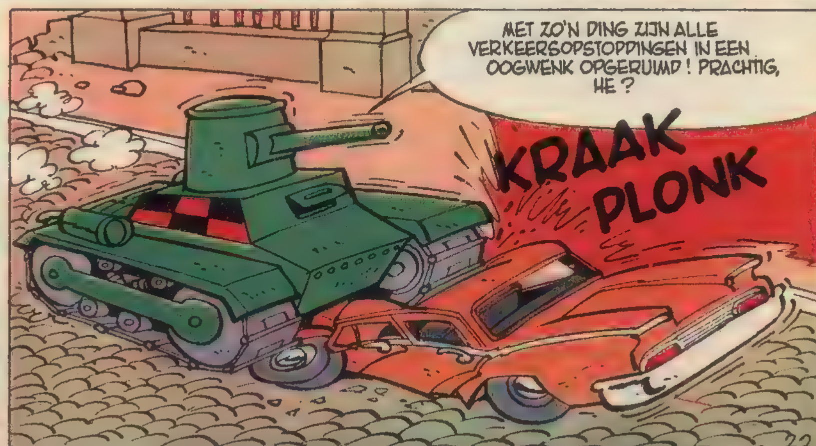

JE MOET ALLES

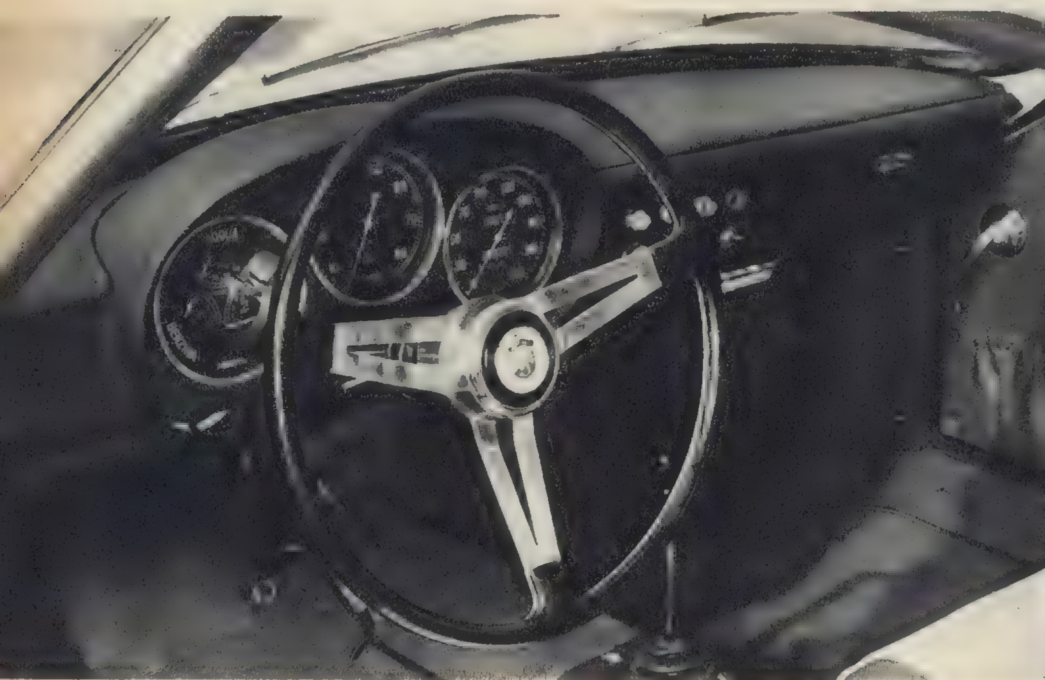
DE autoconstructeurs zijn verbazende lui. Zij maken in de wagens haken en klemmen waarin veiligheidsgordels kunnen bevestigd worden die weerstaan aan de felste schokken en geloven dat daarmee alles in orde is. Zo'n veiligheidsgordel is een mooie zaak, maar helaas, zoals zovele dingen niet perfect! Het kan gebeuren dat de chauffeur zó stevig aan zijn zetel is bevestigd, dat hij nog slechts moeilijk of helemaal niet meer aan de knopjes kan komen van de ruitewissers, de koplampen, de verwarming, enz...

Naar mijn mening zouden tekenaars en ingenieurs er moeten toe komen wagens te bouwen waarvan de cockpit functioneel is en waarin geen toegevingen meer worden gedaan aan fantasie of modegrillen. Ze zouden zetels moeten bouwen helemaal in functie van hun respectieve bestemming. Hoe is het mogelijk dat tekenaars en autoconstructeurs er zich nog geen rekenschap hebben van gegeven, dat de zetel van de chauffeur en die van de passagier aan verschillende criteria moeten beantwoorden? Zij zijn inderdaad niet voor hetzelfde doel bestemd!

En dan is er het dashboard. Het dashboard kan nóg functioneler zijn dan het thans is, en toch mooi blijven, d.w.z. beantwoorden aan het schoonheidsgevoel van de koper. Een functioneel dashboard moet in twee delen verdeeld zijn. Er is enerzijds het deel voor de chauffeur en anderzijds het deel voor de passagier. Het éérste deel is louter praktisch, bij het tweede deel wordt ook aan het comfort gedacht. Vóór de chauffeur moeten alle instrumenten staan die het mechanisch geheel en de snelheid van zijn wagen controleren. De positie van het stuurwiel is van een zeer groot belang. Iedere chauffeur moet beschikken over een zg. veiligheidsstuur, d.w.z. een stuur dat door zijn profiel en structuur aan de hevigste schokken kan weerstaan. Het moet bovendien zo gebouwd zijn dat het, ingeval het breekt, de chauffeur niet kwetst.

Naar mijn mening moet er een separatie zijn tussen chauffeur en passagier. Een deel van de commandoknopjes kan in de armleuning staan van het portier, een ander deel kan aangebracht worden op een centraal geplaatst tafeltje of kastje, dus tussen chauffeur en passagier. Daar kan ook eventueel plaats zijn voor een radio en een bijkomend handschoenkastje. Op het dashboard moeten alleen de hoogst noodzakelijke instrumenten staan, bv. al de meetinstrumenten. De knopjes van de ventilatie en de verwarming kunnen best op het kastje tussen chauffeur en passagier geplaatst worden. Het deel van het dashboard dat voor de passagier is bestemd, moet een groot handschoenkastje bevatten en een centraal geplaatst electrisch uurwerk. Bovendien zou er daar wel een stevig handvat of een stevige lus mogen aangebracht zijn, waaraan de passagier zich in geval van noodzaak, kan vasthouden. Er zou in alle wagens mogen gezorgd worden voor een kaartenrekje en een stevig zakje aan iedere deur waarin men de papieren van de wagen kan opbergen.

Het is noodzakelijk dat de chauffeur een goed uitzicht heeft op de weg en dit naar alle kanten toe. Hij moet natuurlijk een goed uitzicht hebben op de weg vóór zich, maar het is even zo belangrijk te controleren wat er achter hem gebeurt. De chauffeur moet permanent weten wat er achter hem op de weg gebeurt en dat kan hij pas wanneer hij over puike achteruitkijkspiegels beschikt. De achteruitkijkspiegel die aan de buitenkant wordt geplaatst, moet een gestroomlijnde vorm hebben. De achteruitkijkspiegel die binnen is aangebracht moet gemonteerd zijn in een soepele lijst. Er zijn chauffeurs die systematisch weigeren te controleren wat er achter hen gebeurt en zij zijn vaak de

Een mooi voorbeeld van interieur, maar het handschoenkastje is te klein. Wanneer men de bijkomende instrumenten links en in vooruitgeschoven positie op het dash board moest zetten, dan zou de zaak, naar mijn mening, perfect zijn. (Abarth)

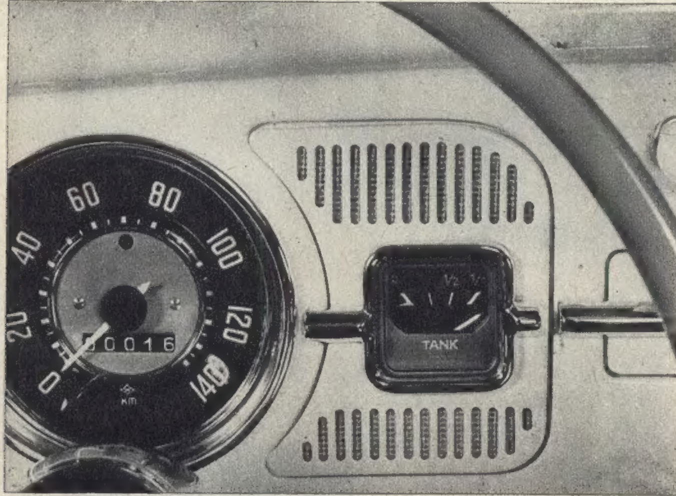

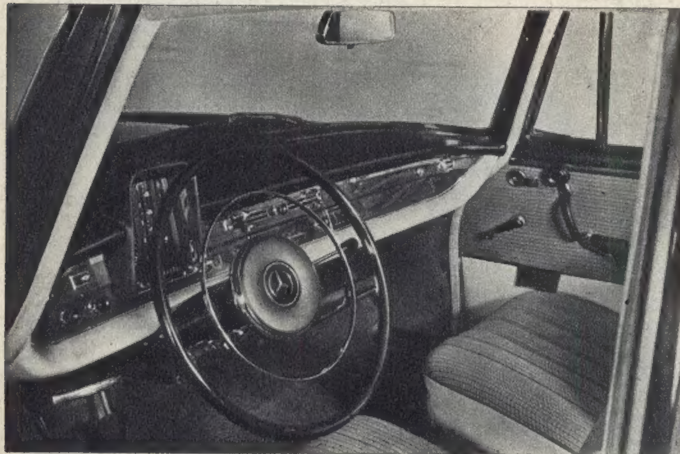
VOORZIEN

oorzaak van zéér zware ongelukken.

Alles wat wij hier vragen kan verwezenlijkt worden en het is verbazend dat de koper, die nochtans zo veeleisend is op esthetisch gebied, niet veeleisender is daar waar het gaat om zijn veiligheid.

Rond, ovaal of vierkant, de instrumenten moeten in de eerste plaats zeer duidelijk leesbaar zijn. (VW 1200)

Comfort én veiligheid (Mercedes 220 S).

PAS OP VOOR DE PHANTOM!

PHANTOM II kan zonder moeite een snelheid van méér dan Mach 2 bereiken, kan velerlei opdrachten vervullen en is bestemd voor de reusachtige Amerikaanse vliegkampschepen waaronder die welke gestuwd worden met kernenergie van de klasse ENTERPRISE. De MC DONNELL Phantom II heeft een ganse reeks wereldrecords op zijn naam staan. De vorm van het vliegtuig is een tikkeltje eigenaardig. Het uiteinde van de vleugels is naar boven toe omgebogen, het staartvlak staat horizontaal en naar beneden toe gekeerd. De Phantom II is uitgerust met twee krachtige straalmotoren General Electric J-79, die bevestigd zijn aan de basis van de romp en die onder het staartvlak uitsteken als de mond van een jachtgeweer. Wanneer de naverbranding ingeschakeld is, dan hebben die straalmotoren ieder een stuwkracht van meer dan 7 ton, dat maakt samen ongeveer 14,5 ton. Dat is heel wat, wanneer men weet dat de Phantom ongeveer 19 ton weegt. De radaruitrusting van de Phantom is zeer volledig en zijn wapenarsenaal indrukwekkend. Op een hoogte van 12.000 meter kan hij een snelheid van 2.340 km per uur bereiken. Met de gevulde tanks van romp en vleugels heeft hij genoeg brandstof voor een actieradius van ongeveer 2.400 km, vanzelfsprekend niet op topsnelheid. De Amerikaanse Luchtmacht heeft onlangs een aantal Phantoms II besteld. Het is waarschijnlijk de éérste keer dat Luchtmacht en Marine dezelfde straaljager gebruiken. — Heb je ons praatje over de Starfighter gelezen ?

DE EERSTE CHINESE LUIPAARD DIE GEBOREN WERD IN DE LONDENSE ZOO

IN de Londense Zoo werd de geboorte gevierd van de eerste Chinese luipaard. Hij werd Ming geheten. De ouders van die jonge luipaard, Sjoe-Sjoe en Man-Sjoe, waren de eerste Chinese luipaarden die de Londense Zoo rijk was. Het paard werd in 1958 gekocht van Karl Hagenbeck, leider van de beroemde Hagenbeckse diergaarde in Hamburg. Ming woog maar één pond bij z'n geboorte en is een echt speels en guitig katje. Nu kan je hem nog zonder handschoenen aanpakken, maar over een jaartje zal je wel even moeten oppassen voor zijn klauwen. Volwassen kan de Chinese luipaard een gewicht van 160 pond halen.

Je ziet Ming hier terwijl hij z'n oppasser aait. Die oppasser verzorgt Ming uitstekend en al de Londenaars vertroetelen het dier en brengen het lekkere hapjes.

OF DAT WEL HEUS WAAR IS ?

ALFRED HITCHCOCK, je weet wel de man die zulke knappe griezelfilms maakt, heeft onlangs een bezoek gebracht aan Berlijn om een oogje te gaan nemen op de achtergrondopnamen van zijn nieuwste film The Birds (De Vogels). Hitch zei, dat de gedresseerde vogels in zijn film hun rol als vijanden van de mensen op zulke realistische wijze vertolken, dat hij bang was dat zij het meenden. Hij vertelde ook nog dat de produktie van de film erg moeilijk tot stand was gekomen omdat de hoge omes van de Amerikaanse dierenbescherming er voortdurend op toezagen dat de vogels... hun twee snipperdagen per week kregen !

Maar je weet, Hitchcock maakt wel eens een grapje. Het is dus mogelijk dat je dit verhaal met een korreltje zout moet nemen.

TON en TINNEKE

WEERWRAAK

door

